

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ
193

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ υπ' αριθ. 2.

Περί Ίερων Ναών, Ένοριών και Έφημερίων.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τήν διάταξιν τής παρ. 4 του άρθρ. 24, τής παρ. 3 του άρθρ. 25, τής παρ. 1 και 2 του άρθρ. 26 και τής παρ. 2 του άρθρ. 32 του Ν.Δ. 126)69 αperi Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».
2. Τήν διάταξιν τής παρ. 1 του άρθρ. 51 του αυτού ως άνω Ν.Δ.
3. Τάς από 25, 26 και 28 'Απριλίου 1969 αποφάσεις Αύτης

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

τόν Κανονισμόν περι Ίερων Ναών, Ένοριών και Έφημερίων, έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ, ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

(άρθρ. 32 παρ. 2 Ν.Δ. 126)69)

Άρθρον 1.

Οί Ναοί τής Όρθοδόξου Έκκλησίας τής Ελλάδος διακρίνονται εις:

- 1) Ένοριακούς.
- 2) Ίδιοκτήτους, ανήκοντας εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
- 3) Κοιμητηρίων.
- 4) Έξωκλήσια, ήτοι Ναούς εκτός πόλεων ή χωρίων κειμένους και εις ένοριακούς Ναούς ανήκοντας (άρθρ. 1 Α.Ν. 2200)1940).

ΕΝΟΡΙΑΚΟΙ ΝΑΟΙ

Άρθρον 2.

Οί ένοριακοί Ναοί αποτελοῦσι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου κατά την έν παραγράφω 4 του άρθρου 1 του

Ν. Δ. 126)69 περι Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος έννοϊαν.

Άρθρον 3.

Ένοριακός Ναός ιδρύεται, συγχωνεύεται ή καταργείται, κατά τά έν άρθρω 31 του Ν.Δ. 126)69 περι Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος όριζόμενα. Η σχετική περι ίδρύσεως έρου Ένοριακού Ναού πρότασις του οικείου Ίεράρχου δέον να στηρίζεται εις αίτησιν του ήμίσεος τουλάχιστον του κατά τάς διατάξεις του παρόντος απαιτουμένου, ίνα αποτελέσωσιν ένορίαν, έλαχίστου αριθμού οικογενειών και εις γνωμοδότησιν του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου, έφ' όσον τουτο, προκαλούμενον υπό του οικείου Άρχιερέως, διά διοικητικού έπιδοτηρίου, γνωμοδότηση έντός μηνός (άρθρον 3 Α.Ν. 2200)40 έν μέρει).

Παρερχομένης άπράκτου τής προθεσμίας ταύτης, ή γνωμοδότησις του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου θεωρείται ως καταφατική.

2. Πρός λήψιν αποφάσεως περι καταργήσεως Ναού τινος ως ένοριακού απαιτείται, ίνα ούτος μή κείται έν περιοχή πληρούση, ως προς τον πληθυσμόν, τάς έν άρθρω 9 και 10 του παρόντος προϋποθέσεις προς ύπαρξιν ένορίας.

Καταργουμένης τής ένοριακής ιδιότητος του Ναού, υπάγεται ούτος διά του κατά τό άρθρον 31 του Ν.Δ. 126)69 προβλεπομένου Βασιλικού Διατάγματος εις την ένορίαν, μεθ' ής ή τέως ένορία του συγχωνεύεται.

Άρθρον 4.

Τό Νομικόν Πρόσωπον του Ναού εκπροσωπείται υπό του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου, τό όποϊον άντιπροσωπείται ένώπιον πάσης Αρχής, ήμεδαπής ή άλλοδαπής, και παντός Δικαστηρίου υπό μέλους, υπ' αυτού όριζομένου, ως προς την όσιν όρκου ισχυούσης τής διατάξεως του άρθρου 2 παράγρ. 2 έδ. δ' του Ν.Δ. 126)69.

Άρθρον 5.

Έπιτρέπεται ή άπαλλοτριώσις, λόγω δημοσίας ώφελείας, παντός γηπέδου ή οικίας προς άνέγερσιν ή επέκτασιν Ναού ή του προαυλίου αυτού. Η άπαλλοτριώσις ένεργείται μετά γνώμην του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλησιαστικού Συμβουλίου και έγκρισιν τής Ίερας Συνόδου, κατά τάς έκάστοτε ισχυούσας περι άπαλλοτριώσεων διατάξεις (άρθρ. 9 έδ. 1 Α.Ν. 2200)40).

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀκαλλοτριώσις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπέρχεται ὑποχρεωτικῶς ἡ λύσις τῆς μισθωτικῆς σχέσεως ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐργοστασίων, γραφείων, καταστημάτων κ.λ.π. δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις καὶ καθορίζει τὴν ἀποζημίωσιν, ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἐτησίου μισθώματος (ἄρθρον 9 ἔδ. 2 Α.Ν. 2200) 1940).

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΙ ΝΑΟΙ

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ἰδιόκτητοι Ναοὶ παραμένουσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ διαχειρίζονται τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐφ' ὅσον προορίζονται ὑπὸ τοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ μόνον καὶ τῆς οἰκογενείας του, κλείονται δὲ ἐντολῇ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν τεθῶσιν εἰς δημοσίαν λατρείαν ἢ ἀκαλλοτριωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κλησιεστέρου ἐνοριακοῦ ἢ προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἀναγκαστικῶς, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας περὶ ἀκαλλοτριώσεων διατάξεις (ἄρθρον 6 παράγρ. 1 Α. Ν. 2200) 40).

2. Δὲν θεωρεῖται ἀπόδοσις εἰς δημοσίαν λατρείαν ἢ κατὰ τὴν κανήνην τοῦ Ναοῦ προσέλευσις καὶ ἄλλων πιστῶν.

Αἱ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἰσπράξεις αὐτοῦ, διενεργούμεναι ὑπὸ ἀντιπροσώπου τοῦ τε Μητροπολίτου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἢ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἢ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειυτήριον ἐκ' ὀνόματι τοῦ Ναοῦ καὶ εἰς κοινὴν διαταγὴν Μητροπολίτου καὶ ἰδιοκτήτου καὶ διατίθενται ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὑπὲρ συντηρήσεως τοῦ Ναοῦ τούτου καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εὐαγῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἰδρυμάτων (ἄρθρον 6 παρ. 2 Α. Ν. 2200) 40).

3. Ἰδιόκτητοι Ναοὶ ἀνεγείρονται κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων κατὰ τὰ περὶ ἀνεγέρσεως ἐνοριακῶν Ναῶν ἰσχύοντα, καὶ λειτουργοῦσιν ἐπίσης κατόπιν ὁμοίας ἀδείας.

Ἄρθρον 7.

Οἱ Ναοὶ τῶν Φιλανθρωπικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν, Δημοσίων, Δημοτικῶν ἢ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου Καθιδρυμάτων ἢ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων λειτουργοῦσιν ἐλευθέρως, πρὸς ἐξυπηρέτησιν μόνον τῶν ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν τροφίμων ἢ τῶν μελῶν αὐτῶν, αἱ δὲ εἰσπράξεις των διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τούτων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τοῦ παρόντος ὀριζομένων.

ΝΑΟΙ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν ἐν τοῖς Κοιμητηρίοις ἐνοριακῶν Ναῶν ἀσκεῖται ὑπὸ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συγκροτουμένου καθ' ὄν καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν λοιπῶν ἐνοριακῶν Ναῶν τρόπον, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ Ν. Α. 126) 69.

2. Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν ἐν τοῖς Κοιμητηρίοις μὴ ἐνοριακῶν Ναῶν ἀσκεῖται ὡς κάτωθι:

α) Τῶν Ἱερῶν Ναῶν Κοιμητηρίων, ὑπαγομένων εἰς Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, ὑπὸ τῶν Ἰδρυμάτων τούτων, βαρυνομένων δι' ὄλων τῶν ἐξόδων συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τούτων μηδὲ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημερίου των ἐξαιρουμένης (ἄρθρον 7 παρ. 3 ἔδαφ. 3 Α. Ν. 2200) 40).

β) Τῶν Ἱερῶν Ναῶν Κοιμητηρίων, ἀνηκόντων εἰς Κοινότηας ἢ Δήμους μέχρι 50.000 κατοίκων, ὑπὸ τοῦ κλησιεστέρου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ (πλὴν τῶν μὴ Ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν Κοιμητηρίων ἐκείνων, διὰ τὰ ὅποια ὑφίσταται σύμβασις μεταξὺ Κοινοτήτων καὶ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουσιν αἱ Κοινότητες αὐταὶ οἰκοδομηθεῖσιν κοινὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῶν Κοιμητηρίων). Διὰ τοὺς Ναοὺς τούτους ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 καὶ ἐπόμεναι τοῦ παρόντος ἄρθρου (ἄρθρον 7 παράγρ. 3 Α. Ν. 2200) 40).

γ) Τῶν Ἱερῶν Ναῶν Κοιμητηρίων, ἀνηκόντων εἰς Δήμους ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων, ὑπὸ τῶν Δήμων (ἄρθρ. 7 παράγρ. 3 ἔδ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Οἱ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν Δήμων τελούντες Ἱεροὶ Ναοὶ τῶν Κοιμητηρίων διοικοῦνται ὑπὸ τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ ἢ ἐπὶ κλειδίων ἐφημερίων ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς Προϊσταμένου αὐτῶν, ὡς Προέδρου καὶ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν δύο διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, τὰ δὲ ἕτερα δύο ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, καλουμένη «Κοσμητεία τοῦ Ναοῦ», ἐπιμελεῖται τῆς εὐκοσμίας καὶ εὐκρεκίας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, τὸν δὲ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ταμίας ὀρίζει ὁ Δήμος.

Τὰ ἔσοδα τῶν Ναῶν τούτων, τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις γίνεται κατὰ τὰ γενικῶς περὶ τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Ναῶν κρατούντων, διατίθενται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν συντήρησιν καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν διατήρησιν τοῦ Ναοῦ καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τοῦ Κοιμητηρίου. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὑπάρχουσι περισσεύματα, ταῦτα διατίθενται ὑπὲρ τῶν εὐαγῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἰδρυμάτων.

Τὸν ἐλεγχον τῆς διαχειρίσεως τῶν Ναῶν τούτων ἀσκούσιν οἱ Δήμοι καὶ ἡ Γενικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις τοῦ Ο.Α.Δ.Ε.Π.

4. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν παρ' ἐκαστῷ Δημοτικῷ ἢ Κοινοτικῷ Κοιμητηρίῳ καὶ Ναῷ αὐτοῦ Ἐφημερίων, Διακόνων, Ἱεροφαιτῶν καὶ Νεωκόρων καθορίζουσιν ὁ οἰκίος Μητροπολίτης καὶ ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως αὐτῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

5. Τοὺς ἐφημερίους τῶν Κοιμητηρίων καὶ τῶν Ναῶν των διορίζει, πρὸς πλήρωσιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὁ οἰκίος Ἱεράρχης, λαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὰς εἰς τὰ προσόντα αὐτῶν ἀντιστοιχοῦσας ἀποδοχὰς τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐφημερίων τούτων, ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν Ναῶν τῶν Κοιμητηρίων, καταβάλλονται ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν Ναῶν τούτων καὶ τοῦ Κοιμητηρίου, εἰς δ' ὑπηρετοῦσιν. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ὡς ἄνω ἔσοδα δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς τοῦτο, συμπληροῦνται ταῦτα ἐκ τῶν λοιπῶν ἐσόδων τῶν οἰκείων Δήμων, ἀναγραφομένης ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των τῆς σχετικῆς δαπάνης τῆς πληρωμῆς (ἄρθρον 7 παράγρ. 5 Α.Ν. 2200) 40).

6. Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐφημερίων, ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν ἱεροδιακόνων, ἱεροφαιτῶν καὶ νεωκόρων, τὰ τῶν ἀδειῶν καὶ ποινῶν αὐτῶν καὶ ἡ καθόλου ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσία, ὡς καὶ ἡ ὅλη ἐποκτεία ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ εὐκοσμίας εἰς τὰ Κοιμητήρια καὶ τοὺς Ναοὺς αὐτῶν, ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Δημάρχου (ἄρθρον 7 παράγρ. 6 Α. Ν. 2200) 40).

7. Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου δύνανται ἐφημερίοι ἐνοριακῶν Ναῶν ν' ἀνταποκρίνωνται καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν Κοιμητηρίων, δὲν διορίζονται εἰδικοί ἐφημερίοι (ἄρθρον 7 παράγρ. 7 Α.Ν. 2200) 40).

8. Οἱ Ἱεροδιάκονοι, Ἱεροφάται καὶ Νεωκόροι τῶν Κοιμητηρίων καὶ τῶν μὴ ἐνοριακῶν Ναῶν αὐτῶν λαμβάνουσι τὸν μισθὸν των, δικαιούμενοι καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδομάτων πολυετίας κ.λ.π. ἐκ τοῦ οἰκείου Δήμου καὶ ἀπολαύουσι τῶν ἐκ τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας καὶ τῶν εἰδικῶν Κανονισμῶν αὐτῆς παρεχομένων εὐεργετημάτων συντάξεως καὶ Ταμείου Προνοίας (ἄρθρον 7 παράγρ. 10 Α.Ν. 2200) 40).

9. Ἡ περιουσία τῶν Κοιμητηρίων παραμένει εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἱδρυσάντων αὐτὰ Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Ναῶν ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων (ἄρθρον 7 παράγρ. 8 Α. Ν. 2200) 40).

10. Κοιμητήρια, τελούντα ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, τίθενται ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἐνοριακοῦ τινος Ναοῦ κατ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμ-

βουλίου, ἐφ' ὅσον οἱ οἰκίαι Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα δὲν ἐκπληροῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη λαμβάνεται, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος καὶ βεβαιωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδίκον μέσον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὁ ἀναλαμβάνων τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τοῦ Κοιμητηρίου ἐνοριακὸς Ναὸς ἀναλαμβάνει καὶ τὰς βαρυνούσας τοὺς Ὄργανισμοὺς τούτους ὑποχρεώσεις (ἄρθρον 7 παράγρ. 10 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).

11. Ἐφημέριοι Κοιμητηρίων πόλεων ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων, συμπληρώσαντες ἢ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενον ὄριον ἡλικίας ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰ καθήκοντά των, δύνανται εἴτε τῇ αἰτήσῃ των εἴτε τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, μετ' ἀποφάσιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Δήμου καὶ ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, νὰ ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Κοιμητηρίων καὶ νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκείας Μητροπόλεως (ἄρθρον 7 παράγρ. 10 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 Ν.Δ. 311) 47).

Κτηθέντα δικαιώματα ὑπὸ ἐφημερίων Κοιμητηρίων τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 9 τοῦ Α.Ν. 2200) 1940, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ) τος 311) 1947, τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ) τος 1095) 1949 καὶ τοῦ Ν. 2292) 1952 (ἄρθρον 33 Ν. 1974) 1952) δὲν καταργοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΤΩΝ

(ἄρθρον 32 παρ. 2 Ν.Δ. 126) 69)

ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΩΝ

* Ἄρθρον 9.

1. Ὁ Ἐνοριακὸς Ναὸς ἔχει ὀρισμένην τοπικὴν περιφέρειαν, καλουμένην ἐνορίαν καὶ περιλαμβάνουσαν τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ Ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Ἐνορίαν ἀποτελοῦσιν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι, ταῖς ἐχούσαις ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων, τοὐλάχιστον 600 οἰκογένειαι, ἄνω τῶν 10.000 καὶ μέχρις 100.000 κατοίκων 500 τοὐλάχιστον οἰκογένειαι καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ἀριθμούσαις κάτω τῶν 10.000 κατοίκων 400 τοὐλάχιστον οἰκογένειαι (ἄρθρον 10 παράγρ. 1 Α. Ν. 2200) 40).

2. Αἱ ἤδη νομίμως ὑφιστάμεναι ἐνορίαὶ διατηροῦνται (ἄρθρ. 10 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

3. Τὰ ὄρια ἐκάστης ἐνορίας ὀρίζονται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπόσπασις ἀριθμοῦ ἐνοριτῶν, μειῶντος τὴν πρὸς ὑπαρξίν ἐνορίας ὀριζομένην ἐν τῷ παρόντι εἰς ἀριθμὸν οἰκογενειῶν βάσιν, ἐπὶ σκοπῷ συστάσεως ἐνορίας ἢ ἐνισχύσεως ἄλλης τοιαύτης, ἀπαγορεύεται (ἄρθρον 10 παρ. 3 Α. Ν. 2200) 40).

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν, ὅστις ἀποσπάται ἐκ τινος ἐνορίας πρὸς ἐνίσχυσιν ἄλλης ἤδη ὑφισταμένης ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύνανται νὰ μειώσῃ τὰς οἰκογενείας, αἰτίνας ἀντιστοιχοῦσι κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἤδη ἐφημέριους ἐν τῇ ἐνορίᾳ, ἀφ' ἧς ἀποσπῶνται οἰκογένειαι (ἄρθρ. 10 παράγρ. 4 Α.Ν. 2200) 40).

5. Προκειμένου ὅμως περὶ ἰδρύσεως νέας ἐνορίας, ἐπιτρέπεται ἢ ἀπόσπασις ἀναλόγου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὡς ἐφημέριος τῆς νέας Ἐνορίας, θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίαν τῆς Ἐνορίας, ἀφ' ἧς ἀποσπῶνται αἱ οἰκογένειαι (ἄρθρον 10 παράγρ. 5 Α.Ν. 2200) 40).

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν ὑπολογίζεται, διαιρουμένου διὰ τοῦ 4 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἐνορίας (ἄρθρον 10 παράγρ. 6 Α. Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

7. Ἰδρυομένης νέας Ἐνορίας εἰς νέον συνοικισμὸν, τμήμα ἀνάλογον τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ ἐξ οὗ ἀπεσπάσθη, ὁ συνοικισμὸς δύνανται νὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὸν ἐνοριακὸν Ναὸν τῆς ἰδρυθείσης νέας ἐνορίας, μετ' ἀποφάσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ μεταγραφή τῆς μεταβιβαζομένης ἀκινήτου περιουσίας ἐνεργεῖται διὰ δηλώσεως τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἐνώπιον τοῦ

ἀρμοδίου Ὑποθηκοφύλακος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς νέας Ἐνορίας. Ἡ μεταγραφή αὕτη γίνεται κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Ν.Δ. 126) 1969 περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀριζόμενα (ἄρθρ. 10 παράγρ. 7 Α.Ν. 2200) 40 ὡς συνεπληρώθη).

* Ἄρθρον 10.

1. Χωρία ἢ συνοικισμοί, ἔχοντες ἀριθμὸν οἰκογενειῶν ἐλάσσονα μὲν τῶν 400, μείζονα δὲ τῶν 50 ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν (ἄρθρον 11 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40).

2. Χωρία ἢ συνοικισμοὶ ἐξ ἐλασσόνων τῶν 50 οἰκογενειῶν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἐνορίαν, ἐὰν ἀπέχῃσι πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τοῦ πλησιαιτέρου ἐνοριακοῦ Ναοῦ ἢ δυσχεραίνηται ἢ μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνία δι' ὑπαρξίν χαράδρας ἢ πόταμου ἢ ἄλλων δυσυπερβλήτων ἐμποδίων ἢ ἐὰν εὑρίσκωνται ἐπὶ νησιῶς ἢ εἰς παραμεθόριον περιοχὴν (ἄρθρον 11 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Πολλοὶ συνοικισμοὶ ἀπέχοντες ἀλλήλων ἐλαττον μὲν τῆς ὥρας, μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ ἀποτελέσωσιν ἕκαστος ἰδίαν ἐνορίαν, ὡς μὴ πληροῦντες ἕκαστος μεμονωμένως τὰς προϋποθέσεις πρὸς ἴδρυσιν ἰδίας ἐνορίας, δύνανται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ν' ἀποτελέσωσι μίαν κοινὴν ἐνορίαν ὑπὸ ἓνα ἐφημέριον καὶ ὑπὸ ὄνομα καθοριζόμενον διὰ τῆς σχετικῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως (ἄρθρον 11 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

4. Ἡ μετὰ τὴν ἀποτελεσίν μιᾶς κοινῆς ἐνορίας ἐναπομένοντες ὑπεράριθμοι ἐφημέριοι τῶν ἐξ ὧν αὕτη συνέστη ἐνοριῶν τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ὑποχρεωμένου νὰ διορίζῃ αὐτοὺς ἀναλόγως τῶν προσόντων αὐτῶν εἰς κενὰς ἢ κενουμένας ἐφημεριακὰς ὀργανικὰς θέσεις.

Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν Ναῶν τῆς κοινῆς ἐνορίας καθορίζεται, ἀναλόγως τῶν οἰκογενειῶν ἐκάστου οἰκισμοῦ, ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς διὰ κανονισμοῦ (ἄρθρον 11 παράγρ. 4 ἐδάφ. 3, 4 Α.Ν. 2200) 40).

5. Συνοικισμὸς ἀπέχων τῆς ὑφ' ἣν ὑπάγεται ἐνορίας κατ' ἀπόστασιν καλύουσαν τὴν κανονικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν, δύνανται νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἄλλον πλησιέστερον ἐνοριακὸν Ναὸν δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου (ἄρθρον 11 παρ. 6 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

6. Εἰς κωμοπόλεις, ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 400 οἰκογενειῶν, τυχὸν ὑπάρχουσαι μὲχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δύο ἐνορίαὶ συγχωνεύονται εἰς μίαν, ὁ δὲ ὑπεράριθμος ἐφημέριος μετατίθεται εἰς ἐτέραν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν, ἀνάλογον πρὸς τὰ τυπικὰ αὐτοῦ προσόντα (ἄρθρον 11 παρ. 7 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΤΩΝ

* Ἄρθρον 11.

Ἐνωρίζεται εἶναι ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ κατοικοῦντες ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ (ἄρθρον 12 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(ἄρθρον 25 παρ. 3 Ν. Δ. 126) 69).

* Ἄρθρον 12.

1. Ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἐνορίας ἀρρένων ἀρχηγῶν οἰκογενειῶν συγκροτεῖται ἡ Ἐνοριακὴ Συνέλευσις κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 126) 1969 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὀριζόμενα. Οἱ ἐν τῷ ὡς ἄνω Καταλόγῳ συμπεριληφθέντες δέον νὰ ἔχωσιν ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν θητεῖαν ἢ νὰ ἔχωσιν νομίμως ἀπαλλαγῇ αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ εἶναι συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς τὸν ἐφημέριον μὲχρι καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ καὶ τοῦ τρίτου ἐξ ἀγγιστείας. Εἰς ἐνορίας κάτω τῶν 100 οἰκογενειῶν ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ ἐν τῇ Ἐνοριακῇ Συνελεύσει συγγενῶν ἐξ ἀγγιστείας ἀδιακρίτως, ἐξ αἵματος δὲ ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω.

2. Ο κατάλογος τῶν μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν οἰκειάν αστυνομικὴν ἀρχήν, ὑποχρεουμένην ὅπως γνωρίσῃ δι' ἕκαστον ἐκ τούτων περὶ τῆς νομιμοφροσύνης του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 516)1948.

Ὡσαύτως ἀποστέλλεται ὁμοίος κατάλογος καὶ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν ποινικοῦ μητρώου πρὸς θεβαίωσιν, ἀτελῶς, τῆς ποινικῆς τούτων καταστάσεως, καθ' ὃν τρόπον παρέχει τοιαύτην πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς (ἄρθρον 13 παρ. 1 Α. Ν. 2200)40 ὡς συνεπληρώθη).

3. Μὴ μέλη τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρίστανται κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς.

4. Ἡ Ἐνοριακὴ Συνέλευσις συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπασι τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐφημερίου Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἐγκρίνει τοῦτο ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς μετὰ πρῶτασιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ ζητήσουσι τοῦτο τὰ 4)10 τῶν μελῶν τῆς.

Ἡ Ἐνοριακὴ Συνέλευσις εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ λαμβάνει ἐγκύριως ἀποφάσεις διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίαν μελῶν τῆς, ἀνευ οὐδενὸς ἀριθμητικοῦ περιορισμοῦ μελῶν, μετὰ προηγουμένην δις δημοσίαν πρόσκλησιν ἐπ' Ἐκκλησίας, διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου ἢ παντὸς ἑτέρου προσφόρου μέσου, ἐκάστης ἐκ τούτων ἀπεχούσης ὀκτὼ ἡμέρας, ἐξ ὧν τῆς ἐκ τούτων πρώτης δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας συνεδριάσεώς τῆς.

5. Ἡ Ἐνοριακὴ Συνέλευσις ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀπαραιτήτων ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ ἐκτελεστέων ἔργων.

β) Ἐξασφαλίζει τὰ μέσα καὶ τὰς προϋποθέσεις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς ἐνοριακῆς πνευματικῆς ἐργασίας.

γ) Παρίσταται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς γινομένην κλήρωσιν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, πάντων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ὑπογράφοντων τὸ σχετικὸν Πρακτικόν.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως ὁ οἰκείος Ἀρχιερατικὸς Ἐπιτροπος, οὗτος προεδρεύει τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

(ἄρθρον 26 παράγρ. 1 Ν. Δ. 126)69)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

*Ἄρθρον 13.

1. Τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ ἔχει Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον:

α) Ἐκ τοῦ Ἐφημερίου, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐκλεγομένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 παράγρ. 5 ἐδ. γ' τοῦ παρόντος ὀριζόμενα καὶ διοριζόμενα μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὅπως ἐκλεγῆ τις καὶ διατελῆ μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, δεόν: α) νὰ μὴ ἔχη καταδικασθῆ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι τῶν ἄρθρων 59 ἕως 64 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, β) νὰ εἶναι ἐγγράμματος, γ) νὰ μὴ κάζεται μετὰ τοῦ Ναοῦ, δ) νὰ μὴ ἔχη κατολογισθῆ δι' ὀριστικῆς δικαστικῆς ἢ καταλογιστικῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀποφάσεως ὡς Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος, ε) νὰ μὴ ὀφείλῃ εἰς τὸν Ναόν, καὶ στ) νὰ εἶναι νομιμόφρων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Α. Ν. 516)1948 (ἄρθρον 13 παρ. 1 Α. Ν. 2200)40).

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογή ὡς Ἐκκλ. Συμβούλων συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν Ἐφημέριον Πρόεδρον μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ καὶ τοῦ τρίτου ἐξ ἀγχιστείας, ὡσαύτως προσώπων μισθοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ ναοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παρ. 12 ὀριζόμενα.

Εἰς Συνοικισμοὺς ὅμως κάτω τῶν ἑκατὸν οἰκογενειῶν ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογή Συμβούλων συγγενῶν μέχρι τρίτου βα-

θμοῦ ἐξ αἵματος καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκλογή ἀδιακρίτως τῶν ἐξ ἀγχιστείας (ἄρθρ. 13 παρ. 1 ἐδ. 4 Α. Ν. 2200)40 ὡς συνεπληρώθη).

4. Εἰς ἄς περιπτώσεις ὑφίστανται διαφοραὶ μεταξὺ Ναοῦ καὶ Δήμου ἢ Κοινότητος ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάδειξις Ἐκκλ. Συμβούλων ἐκ τῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἐὰν δὲ γεννηθῆ ἡ διαφορὰ διαρκούσης τῆς θητείας τῶν Συμβούλων, οἱ ἐκ Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβούλων Ἐκκλ. Σύμβουλοι ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως (ἄρθρον 13 παρ. 8 ἐδαφ. 2 Α. Ν. 2200)40 ὡς συνεπληρώθη).

5. Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος, ἀποδημήσας ἢ μετοικήσας εἰς ἄλλην ἐνορίαν, ἀκαλλίσταται τῶν καθηκόντων του, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, καλεῖται δὲ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ ἀναπληρωτὴς (ἄρθρ. 13 παρ. 7 Α. Ν. 2200)40).

6. Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος, ἀπουσιάζας ἀδικαιολογητῶς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτροποῦ, ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις κηρύσσεται ἐκπτώτος τοῦ ἀξιώματι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου (ἄρθρ. 13 παρ. 8 Α. Ν. 2200)1940).

7. Ὡσαύτως δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀπολύεται μετ' ἀπολογία τοῦ μὴ κριθεῖσαν ἐπαρκῆ Ἐκκλ. Σύμβουλος, ἐκ συτήματος μὴ συμμορφούμενος πρὸς πάσας ἐν γενεῖ τὰς ἐκ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις ἢ τινὰς τούτων, ὡς καὶ δι' ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων καὶ διὰ πᾶσαν τυχόν δυστροπίαν περὶ τὴν καταβολὴν τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸ προσωπικόν τοῦ Ναοῦ.

8. Οἱ Ἐκκλ. Σύμβουλοι ὡσαύτως ἀπολύονται:

α) Ἄν ἀποδεικνύωνται παραβάται τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὀδηγιῶν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐκ τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν νόμων ἀπορρέοντα καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν.

β) Ἄν δὲν ὑπέβαλον ἐμπροθέσμως προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ δὲν συμμορφῶνται πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

γ) Ἐὰν παραμελῶσιν ἢ ἀρνῶνται τὴν διεξαγωγὴν δικῶν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Ναοῦ, ἢ γενικῶς ὀλιγωρῶσι περὶ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν (ἄρθρ. 35 παρ. 5 Α. Ν. 2200)40).

Ἀπολυθεὶς Ἐκκλ. Σύμβουλος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιλεγῆ ὡς μέλος τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως.

9. Ἡ παραίτησις τοῦ Ἐκκλ. Συμβούλου ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸ Μ.Ε.Σ. ἀρμόδιον ν' ἀποφανθῆ ἐπὶ ταύτης (ἄρθρ. 13 παρ. 6 Α. Ν. 2200)40).

10. Κενουμένη ὁποσδήποτε θέσις Ἐκκλ. Συμβούλου πληροῦται ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν, καλουμένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως κατὰ σειράν ἐκλογῆς, ἐξαντληθέντος δὲ τοῦ πίνακος καὶ τούτων, ὁ Ἀρχιερεὺς διορίζει ἐξ ὀφφικίου ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου Καταλόγου τῶν μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως (ἄρθρον 13 παρ. 8 ἐδαφ. 3 Α. Ν. 2200)40).

11. Ἐν ἡ περιπτώσει Μητροπολιτικὸν τι Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον δὲν ἤθελε προθῆ εἰς τὸν διορισμὸν Ἐκκλησιαστικοῦ τινος Συμβουλίου ἐντὸς τριμήνου, ἀφ' ἧς ἔδει νὰ γίνῃ ὁ διορισμὸς τούτου, διορίζονται τὰ μέλη αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑπὸ μόνου τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἐντὸς ἑτέρου τριμήνου. Καὶ τούτου ἀπράκτου παρελθόντος, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν δογματικῶν καὶ ἠθικῆς καὶ κανονικῆς φύσεως θεμάτων Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου Καταλόγου τῶν μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως (ἄρθρ. 13 παρ. 8 ἐδαφ. 5 Α. Ν. 2200)40 ὡς συνεπληρώθη).

12. Τὸ ἀξίωμα τοῦ λαϊκοῦ Ἐκκλ. Συμβούλου εἶναι ἀμισθον καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἔργον ἐμισθοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ναοῦ (ἄρθρ. 13 παρ. 4 Α. Ν. 2200)40).

13. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐκκλ. Συμβούλων ὀρίζεται τριετής, τῆς τριετίας ἀρχομένης ἐκάστοτε ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ καθ' ὃ διορίσθησαν ἔτους, καὶ ληγούσης τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ τρίτου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἔτους, ἢ

δὲ ἐγκατάστασις αὐτῶν γίνεται ἐκάστοτε τὴν 1ην Ἰανουαρίου (ἄρθρ. 13 παρ. 5 Α.Ν. 2200)40).

14. Εἰς περίπτωσιν ἰδρύσεως νέας ἐνορίας, ἐντὸς τριμήνου συνέρχεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν.Δ. 126)1969 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» Ἐνοριακὴ Συνέλευσις, ἣτις καὶ ἐκλέγει τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους παραμένοντας μέχρι λήξεως τῆς θητείας τῶν μελῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ (ἄρθρον 26 παρ. 2 Ν.Δ. 126)1969)

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου Προέδρου, ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτοῦ, τὸ δὲ σχετικὸν πρακτικὸν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον (ἄρθρ. 13 παρ. 2 Α.Ν. 2200)1940).

2. Τὰς ἐν γένει ἐργασίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου διευθύνει ὁ Πρόεδρος, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ ἄλλω κωλύματι τούτου ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἐξουσιοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

3. Εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια Ναῶν, ἐχόντων πλείονας τοῦ ἐνὸς ἐφημερίου, τὸ κληρικὸν μέλος (Πρόεδρος αὐτοῦ) ὀρίζει ἐκάστοτε ἐξ αὐτῶν ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ὁ οἰκείος Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος.

4. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν καθοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ὡς αἰτίας οὗτος κρίνη τούτο ἀναγκαῖον ἢ ζητήσῃ τούτο ἐγγράφως δύο τῶν μελῶν αὐτοῦ.

5. Εἰς πόλεις ἄνω τῶν 30 χιλιάδων κατοίκων ἢ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ περιέχει τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, ὡς καὶ τὰ κατ' αὐτὴν συζητητέα θέματα.

6. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένου τοῦ Κληρικοῦ μέλους αὐτοῦ καὶ δύο τουλάχιστον τῶν λαϊκῶν αὐτοῦ μελῶν.

7. Κωλυομένου τοῦ Προέδρου, ἢ συνεδρία θεωρεῖται νόμιμος ἂν παρῶσι κατ' αὐτὴν τρία τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, προεδρεύοντος τοῦ Ἀντιπροέδρου.

8. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

9. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἐφημέριος προΐσταται τούτου ἐν δημοσίαις ἢ ἐπισήμοις ἐμφανίσεσιν αὐτοῦ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ (ἄρθρον 26 παρ. 2 Ν.Δ. 126)1969)

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν ὑπεύθυνον διαχείρισιν τοῦ Ναοῦ, συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ, τὸν μὲν πρῶτον ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου οἰκονομικοῦ ἔτους, τὸν δὲ δευτέρου ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους (ἄρθρ. 14 παρ. 1 Α.Ν. 2200)1940, ὡς ἐτροποποιήθη).

2. Πᾶσα πληρωμὴ δαπάνης τοῦ Ναοῦ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμίου, ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῆς ἐντολῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην πρέπει νὰ προσαρτῶνται πάντα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα δαπάνης. Περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διατασσόμενων πληρωμῶν εὐθύνεται ὁ ὑπογράφων τὴν ἐντολὴν Πρόεδρος, ὁ δὲ Ταμίος εὐθύνεται καὶ περὶ τῆς νομιμότητος καὶ τοῦ ἀκριβοῦς τῆς πληρωμῆς, ἐφαρμοζομένων ἐν ἀναλογία τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Ὁ Ταμίος ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐνέργειαν πληρωμῆς δαπάνης, διατασσομένης παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ἄνευ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἀρνούμενος τὴν πληρωμὴν, διώκεται ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος καὶ δύναται ἐν ὑποτροπῇ νὰ ἀπολυθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὡς Συμβούλου, ἀντικαθιστάμενος κατὰ

τὰς νομίμους διατυπώσεις (ἄρθρ. 14 παρ. 2 Α.Ν. 2200)1940).

3. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει:

α) Περὶ ἀνεγέρσεως Ναοῦ ἢ ἐπισκευῆς διακοσμήσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ ὑπάρχοντος.

β) Περὶ ἀγορᾶς, πωλήσεως καὶ μισθώσεως ἀκινήτων.

γ) Περὶ συνομολογήσεως δανείου, ἐγέρσεως ἀγωγῶν, ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων, παραιτήσεως ἀπ' αὐτῶν, καταργήσεως δίκης, συμβιβασμῶν ἐξωδίκων καὶ δικαστικῶν, διορισμοῦ πληρεξουσίων καὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς.

δ) Περὶ βοθημάτων διὰ σκοποῦς ἐκκλησιαστικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καὶ δι' Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα καὶ συντήρησιν αὐτῶν.

ε) Περὶ πάσης δαπάνης ἐκτάκτου ἀφορώσης εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς (ἄρθρον 14 παρ. 3 Α.Ν. 2200)40).

ΠΕΡΙ ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ συντάσσει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐγκρίνει καὶ τροποποιεῖ ἢ μὴ τοῦτον, δυνάμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος νὰ ἀναγράψῃ καὶ κονδύλια, μὴ ἀναγραφόμενα ἐν αὐτῷ (ἄρθρ. 15 παρ. 1 Α.Ν. 2200)40).

2. Κατὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου χωρεῖ ἐντὸς 15-θήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ μόνον διὰ λόγους νομιμότητος ἐφῆσις ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 15 παρ. 2 Α.Ν. 2200)40 ἐν μέρει).

3. Οἱ προϋπολογισμοὶ ἐγκρίνονται τὸ βραδύτερον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς των (ἄρθρ. 15 παρ. 3 Α.Ν. 2200)1940).

4. Ἐκτὸς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. ἀσκούντων οὐσιαστικὸν ἔλεγχον, δύναται καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, διὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, νὰ ἀσκή τὸν κατ' ἄρθρον 42 παρ. 8 Ν.Δ. 126)1969 ἔλεγχον νομιμότητος, εἴτε κατ' αἴτησιν, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως παντὸς Ναοῦ, εἰδοποιουμένου σχετικῶς καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου (ἄρθρ. 15 παρ. 4 Α.Ν. 2200)40).

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸν ἀπολογισμὸν συντάσσει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει περὶ διαχείρισεως ἐκθέσεως τοῦ Ταμίου τοῦ Ναοῦ, ὑποβάλλει δ' αὐτὸν εἰς τὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸν Ἐκκλ. Συμβούλιον, μετ' ἐκθέσεώς του καὶ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως γενομένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ πίνακος τῶν κατὰ τὴν λήψιν αὐτῆς καθυστερουμένων ἐσόδων, ἀναφέρον καὶ τοὺς λόγους τῆς καθυστέρησεως (ἄρθρ. 16 παρ. 1 Α.Ν. 2200)40).

2. Τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου εὐθύνονται προσωπικῶς ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἕκαστον, διὰ πᾶσαν ἀπόκρουσιν καθυστερουμένου ἐσόδου τοῦ Ναοῦ παρ' οἰουδήποτε, ὡς καὶ οἰουδήποτε χρέους, ὑπέχοντα καὶ πᾶσαν ἐντεῦθεν ποινικὴν εὐθύνην κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους (ἄρθρ. 16 παρ. 2 Α.Ν. 2200)40).

3. Ἡ εἰσαγωγή πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸν Ἐκκλ. Συμβούλιον τοῦ ἀπολογισμοῦ δεῖον νὰ συνδεῖται ἀπαραιτήτως δι' ὑπευθύνου ἐγγράφου ἐκθέσεως τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Γραμματέως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, ὅτι ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν ἐπικόλλησιν ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν πληρωμῶν τῶν Ναῶν τοῦ τε χαρτοσήμου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν προβλεπομένων Ἐκκλ. ἐντήμων (ἄρθρ. 16 παρ. 4 Α.Ν. 2200)40).

4. Τὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸν Ἐκκλ. Συμβούλιον ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τὸ βραδύτερον

έντος εξαμήνου από της υποβολής αυτού (άρθρ. 16 παράγρ. 5 Α.Ν. 2200) 40).

5. Κατ' απόφασιν καταλογιστικής του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου επιτρέπεται έφσει έντός μηνός από της κοινοποιήσεως αυτής ένώπιον της επί των Οικονομικών Μονίμου Συνοδικής Έπιτροπής, έν περιπτώσει δέ άπορριπτικής απόφασιν και αυτής, έφσει ένώπιον του Έλεγκτικού Συνεδρίου (άρθρ. 16 παράγρ. 6 Α.Ν. 2200) 40 έν μέρει).

6. Ο άπολογισμός άνακοινοΰται εις την ένορίαν διά θυροκολλησεως έξωθι του Ναού, κατ' αυτού δέ δύναται έντός οκτώ ημερών οιοσδήποτε ένορίτης νά υποβάλη ένστασιν εις τό οικείον Μητροπολιτικό Έκκλ. Συμβούλιον, έφ' ης τούτο άποφαίνεται άνεκκλητως (άρθρ. 17 Α.Ν. 2200) 40).

7. Η μή υποβολή των προϋπολογισμών και άπολογισμών υπό των Έκκλ. Συμβουλίων έντός των διά του παρόντος τασσομένων προθεσμιών τιμωρείται, ώς παράβασις καθήκοντος, κατá τον Ποινικό Νόμον και χωρίς νά προηγηθῆ πειθαρχική τιμωρία, ή δέ υπεύθυνοι άπολύονται άνευ άλλης διατυπώσεως υπό του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου, δι' απόφασιν αυτού άνεκκλητώ (άρθρ. 18 Α.Ν. 2200) 40).

8. Το οικονομικό έτος άρχεται την 1ην Ιανουαρίου και λήγει την 31ην Δεκεμβρίου, ή δέ χρήσις, άρχομένη άφ' ης και τό Οικονομικό έτος, παρατείνεται μέχρι τέλους Ιανουαρίου του έπομένου οικονομικού έτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'
ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ
(άρθρ. 32 παρ. 2 Ν.Δ. 126) 69)

Άρθρον 18.

1. Πάσα πράξις του Έκκλ. Συμβουλίου, έξερχομένη των όρων των ισχυόντων Κανονισμών ή άφορώσα εις δαπάνην, μή προβλεπομένη έν τῷ έγκριμένῳ προϋπολογισμῷ, υποβάλλεται πρὸς έγκρισιν άν μὲν δὲν υπερβαίνη τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμάς, κατ' έξουσιοδότησιν του οικείου Ιεράρχου, εις τὸν Αρχιερατικό Έπίτροπον, πέραν δέ του ποσῷ τούτου εις τό οικείον Μητροπολιτικό Έκκλ. Συμβούλιον. Ο Αρχιερατικός Έπίτροπος κατ' έξουσιοδότησιν του οικείου αυτού Αρχιερέως ή τό Μητρ. Έκκλ. Συμβούλιον έγκρίνει, τροποποιεί ή άκυροί αυτήν.

Η απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου ή του Αρχιερατικού Έπίτροπου ένδίδεται έντός μηνός από της υποβολής της πράξεως. Παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης άπράκτου, ή πράξις εκτελείται (άρθρ. 35 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40 έν μέρει).

2. Κατá πάσης απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου επιτρέπεται προσφυγή μόνον διά λόγους νομιμότητος, ένώπιον της επί των Κανονικών ζητημάτων Μ.Σ.Ε. και έν άπορρίψει της προσφυγῆς και ένώπιον του Υπουργού Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έντός μηνός από της κοινοποιήσεως της απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου ή της Μ.Σ.Ε. (άρθρ. 35 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40 έν μέρει).

3. Πάσα απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου, καταστάσα όριστική, είναι υποχρεωτική διά τό Έκκλ. Συμβούλιον, εάν δέ τούτο άρνηθῆ την εκτέλεσιν, τό οικείον Μητροπολιτικό Έκκλ. Συμβούλιον καλεῖ τούτο εις έγγραφον άπολογία, έντός προθεσμίας υπ' αυτού τασσομένης.

Παρελθούσης της προθεσμίας άπράκτου ή της άπολογίας μή κριθείσης έπαρκούς, τό οικείον Μητροπολιτικό Έκκλ. Συμβούλιον προβαίνει δι' άνεκκλητώ απόφασιν του εις την άντικατάστασιν των άρνούμενων μελών του Έκκλ. Συμβουλίου διά των άμέσως έπομένων άνακληρωματικών.

Δι' απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου δύναται νά επιβληθῆ εις τους Έκκλ. Συμβούλους, μετά κλήσιν εις άπολογία, διά τὰς έν γενεί παραβάσεις αυτών και ή ποιή του προστίμου μέχρι 500 δραχμών άνεκκλητως υπέρ του Ο.Δ.Δ.Ε.Π. (άρθρ. 35 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

Άρθρον 19.

Αι απόφασιν των Έκκλ. Συμβουλίων περί δωρεάς άκινήτων ύπόκεινται εις έγκρισιν του οικείου Μητροπολιτικού

Έκκλ. Συμβουλίου και της επί των Οικονομικών Μ.Σ.Ε. (άρθρ. 37 Α.Ν. 2200) 40).

Άρθρον 20.

Αποδογή ή άποποίησης δωρεάς υπό δρον, κληρονομίας ή κληροδοσίας δὲν δύναται νά γίνῃ υπό του Έκκλ. Συμβουλίου, άνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως έντεταλμένου όργάνου της Ένιαίας Νομικής Υπηρεσίας και απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου (άρθρον 38 Α.Ν. 2200) 40 έν μέρει).

Άρθρον 21.

Απόφασιν του Έκκλ. Συμβουλίου περί έγέρσεως άγωγῆς, παραιτήσεως από ένδίκου μέσου, καταργήσεως δίκης, συμβιβασμού, έξωδίκου ή δικαστικού, χρήζει της έγκρίσεως του Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου. Δὲν απαιτείται έγκρισις, έφ' όσον πρόκειται περί συντηρητικών ή προσωρινών μέτρων (άρθρ. 39 Α.Ν. 2200) 40 έν μέρει).

Άρθρον 22.

Αι απόφασιν του Έκκλ. Συμβουλίου, δι' όν αποφασίζονται συνολόγησις δανείου και οι όροι αυτού, ύπόκεινται εις τὰ έν τῷ άρθρῳ 19 του παρόντος όρίζόμενα (άρθρ. 40 Α.Ν. 2200) 40 έν μέρει).

Άρθρον 23.

Αι επιδικαζόμενα υπό του Συμβουλίου της Επικρατείας δικαστικά δαπάναι δι' απόφασιν αυτού, δι' όν άκυροΰνται μετά προσφυγῆν αι πράξεις των Αρχιερέων και των Μητροπολιτικών Έκκλ. Συμβουλίων, θαρύνουσι τὰ οικεία Μητροπολιτικά Ταμεία, ύφ' όν και καταβάλλονται αυται (άρθρ. 41 Α.Ν. 2200) 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΠΕΡΙ ΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ
ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ.

(άρθρ. 32 παρ. 2 Ν.Δ. 126) 69).

Άρθρον 24.

1. Οι πόροι των ένοριακών Ναών είναι οι εξής:
 - α) Τα έκ των Βαπτίσεων, Γάμων, Κηδειών και Μνημοσύνων δικαιώματα.
 - β) Αι έκ του κηρού εισπράξις.
 - γ) Αι έκ τυχόν δίσκων και κυτίων εισπράξις.
 - δ) Αι έξ έράνων εισπράξις.
 - ε) Δωρεά, κληρονομία και κληροδοσία.
 - στ) Τα πρόστιμα.
 - ζ) Αι πρόσδοι έκ της κινητής και άκινήτου περιουσίας αυτών.
 - η) Αι έξ Έκκλησιαστικών ενσήμων εισπράξις (άρθρ. 20 Α.Ν. 2200) 40 ως έτροποποιήθη).

2. Τα έκ των ιεροπραξιών δικαιώματα των Ναών άποτελοΰν προαιρετικάς των πιστών εισφοράς κατá την έννοιαν της παρ. 2 του άρθρου 42 του Ν.Δ. 126) 69 περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

3. Αι δωρεά, κληρονομία, κληροδοσία και ειδικά εισφοραί απαλλάσσονται πάσης κρατήσεως.

4. Διά των κατ' όικον τέλεσιν των άνωτέρω άναφερομένων ιεροτελεστιών, έφ' όσον τούτο ύπαγορεύου άποδειγμένοι λόγοι ύγείας, ή καταβολή δικαιωμάτων του Ναού είναι επίσης προαιρετική. Μόνον έν περιπτώσει τελέσεως ιεροπραξιών έν ιδιωτικοίς ή έν τοίς έν τῷ άρθρῳ 7 του παρόντος μνημνευόμενοις παρεκκλησίσις ή εις έτέραν ένορίαν, τὰ δικαιώματα άμφοτέρων των Ναών καθορίζονται δι' απόφασιν του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου (άρθρ. 21 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

Αι προαιρετικά αυται εισφοραί εισπράττονται διά διπλοτύπου άποδείξεως του Ταμείου του Ναού (άρθρ. 21 παρ. 6 Α.Ν. 2200) 40).

6. Αι υπό ιδιωτών κατεχόμενα ιεραί εικόνας και άγια λείψανα, εις α γίνονται υπό των ιδιοκτητών δεχτά άφιερώματα και άναθήματα, περιέρχονται άναγκαστικῶς εις τὸν πλησιέστερον ένοριακό Ναόν.

Εν περιπτώσει άρνήσεως του κατόχου προς παράδοσιν τούτων επιβάλλεται κατάσχεσις υπό της Αστυνομικής Αρχής, τῆ ἐγγράφου παραγγελία του άρμοδίου Εισαγγελέως, κατ' αίτησιν του οικείου Αρχιερέως (άρθρ. 6 παρ. 3 Α.Ν. 2200 1940).

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΑΩΝ

(άρθρ. 32 παρ. 2 Ν. Δ) τος 126) 1969)

Άρθρον 25.

1. Οί κατά τὸ προηγούμενον άρθρον του παρόντος προβλεπόμενοι πόροι τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν διατίθενται:

α) Πρὸς καταβολὴν τῶν ὑπὸ τῶν κανονισμῶν καὶ νόμων προβλεπομένων εἰσφορῶν.

β) Πρὸς ἐνίσχυσιν του Ταμείου Ασφαλίσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

γ) Πρὸς συντήρησιν καὶ τὰς λοιπὰς δαπάνας του Ναοῦ.

δ) Ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως, ἀποσβέσεως θαρῶν ἢ συντηρήσεως Μητροπολιτικῶν οἰκημάτων μέχρι 2000 προκειμένου δὲ περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέχρι 1,1200 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσδῶν τῶν Ναῶν τῆς περιφέρειας.

ε) Διὰ συνδρομὰς καὶ συντήρησιν εὐαγῶν ἢ ἄλλων Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῶν Μητροπόλεων καὶ διὰ φιλανθρωπικοῦς ἐν γένει ἢ Ἐθνικοῦς σκοποῦς ἢ βοηθήματα εἰς ἐνδεεῖς οἰκογενεῖας τῆς ἐνορίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην του οικείου Αρχιερέως.

στ) Πρὸς ἀνέγερσιν Συνοδικοῦ Μεγάρου. Πρὸς τούτο πάντες οἱ Ἱεροὶ ἐνοριακοὶ Ναοὶ ὀφείλουσι νὰ ἀναγράψωσιν ἐτησίως μέχρις ἀνακλήσεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης περιπτώσεως εἰς τοὺς Προϋπολογισμοὺς αὐτῶν εἰσφορὰν 1200 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων αὐτῶν προσδῶν.

Τυχὸν παραμελουμένην ἀναγραφὴν τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν ἀναγράφει ὑποχρεωτικῶς τὸ οικεῖον Μητροπολιτικὸν Ἐκκλ. Συμβούλιον.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως του διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ μέχρις Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τὸ ἀναλογοῦν συνολικῶς εἰς τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐπαρχίας τῶν Ναοῦ ποσὸν ἐκ τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς τῆς ληξάσης χρήσεως, φροντίζοντες, ἵνα εἰσπράξωσιν ἀργότερον τὰς τυχὸν καθυστερουμένας εἰσφορὰς.

Τὸ προῖδν τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς τακτικῶς ἀναφθαρσιμένου τυχὸν δανείου.

ζ) Δι' ἐξοδα αὐτοκινήτου Μητροπόλεως (άρθρ. 22 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).

2. Πᾶσαι αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν Ναῶν ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ καταβάλλονται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τριμηνίαν, εἰσπράττονται δὲ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσδῶν, ἐπὶ τῆ βάσει καταστάσεων, συντασσομένων ὑπὸ του Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ θεωρουμένων ὑπὸ του Ταμείου του Δημοσίου.

Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος ἢ Ἐκκλ. Συμβούλιον, ἀρνούμενος τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν τούτων, ἀπολύεται ὑπὸ του Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, δι' ἀνεκλήτου ἀποφάσεως αὐτοῦ μετ' ἐγγραφον ἀπολογίαν, ἐφ' ὅσον αὐτῆ δὲν ἤθελε κριθῆ ἐπαρκῆς, του Ἐφημερίου Προέδρου ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑπέχοντος κανονικὴν εὐθύνην καὶ τιμωρουμένου διὰ ποινῆς ἀργίας μέχρι δύο μηνῶν, ἀπαγγελλομένης ὑπὸ του άρμοδίου Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου (άρθρ. 22 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 1940 ὡς συνεπληρώθη).

3. Ἐλεγχος ἐπὶ τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τῶν εἰσφορῶν τῶν Ναῶν ὡς καὶ τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐνεργεῖται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως του Ο.Δ. Α.Ε.Π. (άρθρ. 22 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).

Άρθρον 26.

1. Ἀποδέματα ἀπομόνοντα ἐν τῷ Ταμείῳ του Ναοῦ κατατίθενται ἀμελλητί ἐπὶ τόκῳ ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς ἀνεγνώρισμα πιστωτικὰ Ἰδρύματα. Ἀνάληψις χρημάτων ἢ χρεωγράφων του Ναοῦ ὑπὸ του Ἐκκλ. Συμβουλίου πέραν τῶν 10.000 συνολικῶς ἐντὸς του αὐτοῦ μηνὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπο-

λογισμῶ αὐτῶν ποσῶν γίνεται μόνον τῆ ἐγκρίσει του Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου.

Ὡσαύτως εἰς μίαν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι του Ναοῦ, ἐγκρίσει του οικείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, καὶ τὰ ἐξ ἐράνων ὑπὸ ἐραρικῶν Ἐπιτροπῶν συλλεγόμενα ποσὰ πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν Ναῶν (άρθρ. 23 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40).

2. Ἐγκρίσει του οικείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, δύναται ἀποθεματικὰ του Ναοῦ νὰ διατίθενται πρὸς ἐπένδυσιν εἰς Κρατικὰ χρεώγραφα ἢ ἀγορὰν ἀκινήτου τινὸς (άρθρ. 23 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 40).

ΠΕΡΙ ΕΡΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Άρθρον 27.

Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Ἐραρικῶν Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν διενέργεια ἐράνων ἐπὶ σκοπῷ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς Ναῶν μετὰ γνώμην του οικείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν του ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἢ του οικείου Νομάρχου κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις, ἐν ἡ δέον ἀπαραιτήτως νὰ γίνεταί μνεία του σκοποῦ εἰδικῶς του ἐράνου, τῶν ὀνομάτων τῆς συνιστωμένης ἐραρικῆς ἐπιτροπείας, του τόπου διενεργείας του ἐράνου καὶ τῆς διαρκείας αὐτοῦ (άρθρ. 23 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τῶν Ἐραρικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως του Ο.Δ.Α.Ε.Π., ἡ δὲ ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπὴ ἔχει ἀλληλεγγύως τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς ὑπολόγους του Δημοσίου εὐθύνας διὰ τὸ προῖδν καὶ τὴν νόμιμον διάθεσιν αὐτοῦ (άρθρ. 23 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

(άρθρ. 32 παρ. 2 Ν. Δ. 126) 1969)

Άρθρον 23.

1. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν παντὸς Ναοῦ ἀπαιτεῖται ἄδεια του άρμοδίου κατὰ περιφέρειαν Αρχιερέως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσα κατὰ παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐπιχειρουμένη ἀνέγερσις ἐμποδίζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς Αστυνομικῆς Αρχῆς καὶ οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως, ὁ δὲ ἀνεγειρόμενος οὕτω Ναὸς κατεδαφίζεται ὑπὸ τῆς Ἀστυν. Αρχῆς τῆ παραγγελία του οικείου Αρχιερέως (άρθρ. 24 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

2. Οἱ Ἱ. Ναοὶ ἀπαλλάσσονται οἰουδήποτε τέλους καὶ παντὸς φόρου κατὰ τὴν σύνταξιν συμβολαιογραφικῆς πράξεως διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς μεταβίβασιν του οἰκοπέδου, ἐφ' οὐ οὔτοι ἀνεγείρονται καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῶν, ὡς ὀρίζεται διὰ τῆς παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ἀπὸ 19)23 Φεβρουαρίου 1949 Β.Δ. (άρθρ. 24 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ἀνεγέρσεως Ναῶν καὶ κτιρίων αὐτῶν ὡς καὶ μετασκευῆς ἢ γενικῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς μελέτης ὑπὸ τῆς παρὰ τῷ Ο.Δ.Α.Ε.Π. Ἐνιαίας Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σχετικὴ ἐγκρίσις χορηγεῖται μετὰ γνωμοδότησιν περὶ τῆς ἀνάγκης του ἔργου του οικείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὰ κατὰ τόπους Γραφεῖα Σχεδίου πόλεων του Ὑπουργείου Δημοσίων Ἐργῶν ἔχουσιν ἀρμοδιότητα μόνον ἐπὶ του πολεοδομικοῦ μέρους τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, τῶν σχετικῶν ἁδειῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας πρὸς ἐγκρίσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἔργων παρὰ τῆ Ἱερά Συνδῶ Ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς μελέτης. Αἱ ἀρμοδιότητες τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης καὶ Πολεοδομικῆς Ἐπιτροπῆς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

5. Διὰ τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐν γένει ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἰσχύουσι κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῶ περὶ Ἐνιαίας Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας ὀρίζομενα.

*Άρθρον 29.

1. Πρὸς ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ καλλωπισμὸν τῶν ἱερῶν Ναῶν ἢ ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν ἐνοριακῶν πνευματικῶν κέντρων, ὡς καὶ ἄλλων συναφῶν πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἐπιδικωμένους ἱεραποστολικούς σκοπούς κτισμάτων, ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἢ συναφῆς δανείου παρὰ πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ ἰδιωτῶν.

Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τούτου, καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐκκλ. Συμβουλίου κατάλογος ἐνοριτῶν, ἀναλαμβάνοντων ἐκουσίως, ὅπως καταβάλλωσιν ἐτησίως, ἀναλόγως πρὸς τὴν προαίρεσιν αὐτῶν, εἰδικὴν εἰσφοράν (ἄρθρ. 29 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40).

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται:

α) Ψήφισμα τοῦ οἰκείου Ἐκκλ. Συμβουλίου, ἀναγράφον τὸ δανεισθῆσομενον χρηματικὸν ποσόν, τὸν τρόπον ἐξυπηρετήσεως τοῦ δανείου, ὡς καὶ πᾶσαν συναφῆ λεπτομέρειαν.

β) Σχετικὴ ἐκθεσις τοῦ οἰκείου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἔγκριστις τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου.

γ) Ἐγκριστις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μ.Σ.Ε. (ἄρθρ. 29 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

2. Προκειμένης ἀνεγέρσεως ἢ ριζικῆς ἐπισκευῆς τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς ἑδρας τῆς Μητροπόλεως, ἢ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ εἰσφορά δύναται νὰ περιλάβῃ τοὺς ἐνορίτας πασῶν τῶν ἐνοριῶν τῆς ἑδρας (ἄρθρ. 29 παρ. 1 ἐδαφ. 6 Α.Ν. 2200) 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΝ.

(ἄρθρ. 32 παρ. 2 Ν. Δ. 126) 69).

*Άρθρον 30.

1. Πᾶσα ἐκμίσθωσις ἀκινήτου τοῦ Ναοῦ γίνεται διὰ δημοπρασίας ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἢς τὰ πρακτικὰ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου (ἄρθρ. 42 Α.Ν. 2200) 40).

2. Ἀποτυχούσης τῆς δημοπρασίας, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, ἀνευ νέας προκηρῦξεως καὶ δι' ἀπλῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τοιχοκολλομένης εἰς τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ. Ἐὰν ἀποτύχῃ δις ἡ δημοπρασία, τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Ἐκκλ. Συμβούλιον δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκμίσθωσιν δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ἀλλὰ μόνον δι' ἐν ἔτος, προκειμένου δὲ περὶ ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ διὰ δύο ἔτη (ἄρθρ. 42 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Προκειμένης ἐκμίσθωσεως ἀκινήτου, οὗτινος τὸ ἐτήσιον μίσθωμα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν, δύναται τοῦτο νὰ προβῇ εἰς τὴν δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἐκμίσθωσιν αὐτοῦ διὰ διάστημα οὐχὶ μείζον τῶν δύο ἐτῶν.

Τὰ καθυστερούμενα πρὸς τοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς ἐνοίκια εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσδῶν διατάξεις (ἄρθρ. 42 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

4. Πᾶσα ἐκποίησις ἀκινήτου ἢ κινήτου τοῦ Ναοῦ, ὡς καὶ ἡ σύστασις δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου αὐτοῦ γίνεται διὰ δημοπρασίας, τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ὑπόκεινται εἰς ἔγκρισιν κατὰ τὰ περὶ ἐκποίησεως ἐκκλ. ἀκινήτων ἐν τῷ Ὁργανισμῷ περὶ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. ὁρισθῆσομενα (ἄρθρ. 43 Α.Ν. 2200) 1940 ἐν μέρει).

*Άρθρον 31.

1. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς δημοπρασίαν μισθώσεως ἢ ἐκποίησεως ἀκινήτου ἢ κινήτου τοῦ Ναοῦ, ἀπαιτεῖται νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὴν δημοπρασίαν Ἐκκλ. Συμβούλιον τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦλάχιστον τῆς ὀριζομένης ἐν τῇ διακηρῦξῇ ὡς πρώτης προσφορᾶς εἰς χρῆμα ἢ εἰς χρεώγραφα δανείου τοῦ Κράτους, ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν αὐτῶν ἢ νὰ παραδώσῃ γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου περὶ καταθέσεως εἰς αὐτὸ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ναοῦ (ἄρθρ. 44 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 2200) 40).

Ἡ ἐγγύησις αὕτη τοῦ τελευταίου πλειοδότου συμφηρίζεται, προκειμένου μὲν περὶ ἐκποίησεως εἰς τὸ τίμημα, προκειμένου δὲ περὶ ἐκμίσθωσεως εἰς τὸ μίσθωμα τοῦ τελευταίου μισθωτικοῦ ἔτους (ἄρθρ. 44 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

2. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην κοινοποιήσιν τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως, τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου, οὗτινος τὰ τέλη καὶ τὰ λοιπὰ ἐξόδα τῆς δημοπρασίας ἐν γένει βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην (ἄρθρ. 44 παρ. 2 ἐδ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Τοιαῦται συμβάσεις καταρτίζονται, ὅταν τὸ τίμημα ἢ μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας μηνιαίως. Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης, μετὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποίησιν, ἀρνήται νὰ προσέλθῃ πρὸς σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ, καταπίπτει δὲ ἡ ἐγγύησις αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ (ἄρθρ. 44 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

4. Αἰτήσις πλειοδοτικῆς προσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος δημοπρασίας ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἢ καὶ εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Ἐκκλ. Συμβούλιον γίνεται δεκτὴ, ἐὰν συνοδεύηται διὰ γραμματίου καταθέσεως ἴσου πρὸς τὸ ἐν δέκατον τῆς προσφορᾶς ἢ διὰ καταθέσεως ἴσου πρὸς τὸ ποσοστὸν τοῦτο χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη πρὸ τῆς εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην κοινοποιήσεως τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 44 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 1940).

5. Δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μονίμου Συνεδιοκῆς Ἐπιτροπῆς θέλουσι καθορισθῇ ὁ τρόπος, οἱ ὅροι καὶ αἱ λεπτομέρειαι καθόλου τῶν δημοπρασιῶν, ἀγορᾶς, μισθώσεως καὶ ἐκποίησεως ἀκινήτων ἢ κινήτων τῶν ἱερῶν Ναῶν. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἰσχύουσιν αἱ περὶ δημοπρασιῶν κείμεναι γενικαὶ διατάξεις ὅσαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 32.

Ἡ ἀθέτησις οἰουδήποτε τῶν ὄρων ὑπὲρ ἐνοριακῶν Ναῶν διατασσόμενων ὡς τηρητέων ἐν ταῖς συμβάσεσι καὶ ταῖς δικαιοπραξίαις ἐν γένει συνεπάγεται τὴν ἀκυρότητα αὐτῶν. Τὴν ἀκυρότητα μόνον οἱ ἐνοριακοὶ Ναοὶ δύναται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν.

Κήρυχθεισῶν ἀκύρων τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων καὶ δικαιοπραξιῶν, ἐν γένει, οὐδεμία ἀγωγή χωρεῖ, περὶ ἀποζημιώσεως, κατὰ τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν (ἄρθρ. 45 Α.Ν. 2200) 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

(ἄρθρ. 24 παρ. 4 Ν.Δ. 126) 69).

*Άρθρον 33.

1. Οἱ ἐφημέριοι τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν, οἱ καταλαμβάνοντες ὀργανικὰς ἐφημεριακὰς θέσεις ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εἶναι τακτικοί, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ὡς ἀκολουθῶς:

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χηρείας ἐφημεριακῆς τινος θέσεως ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης διὰ προκηρῦξεως αὐτοῦ ἀναγιγνωσκόμενης ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ δημοσιευομένης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ἢ καὶ εἰς τὸν ἐγγώριον τύπον δαπάναις τοῦ ναοῦ ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ σχετικοῦ Νόμου ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὰς θέσεις ταύτας προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἐγγράφων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρῦξεως ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

3. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προδεσμίας, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ δημοσιευθεῖσα προκηρῦξις ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα (ἄρθρ. 46 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

4. Εἰς τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν καὶ μέχρι τῆς κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν πληρώσεως αὐτῆς διὰ τακτικοῦ ἐφημερίου, ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεὺς τοποθετεῖ προσωρινὸν ἐφημέριον (ἄρθρ. 46 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 40).

5. Ἄμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 72ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐφημερίου τινός, ἐφημερευόντος ἐν ἐνορίᾳ ἐν ἣ δύναται νὰ διορισθῇ ἐφημέριος Δ—Β κατηγορίας, δύναται ἡ ἐφημεριακὴ του θέσις νὰ θεωρηθῇ ὡς χηρεύουσα καὶ νὰ προκηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἢ πλήρωσις τῆς, ἵνα ὁ ἐκλεγθόμενος ἐὰν δεήσει, φοιτήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς Ἐκκλ. Φροντιστήριον

και χειροτονηθῆ και τοποθετηθῆ εἰς τὴν κανονικῶς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου ὁρίου ἡλικίας τοῦ κατέχοντος τὴν ἐφημερίαν κενωθησομένην θέσιν. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψως αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἢ τῆς καθ' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον μὴ καταλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς χηρευούσης θέσεως, ἡ ἐκλογή του ἀκυροῦνται (ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 415)1947 ἐν μέρει)

Ἄρθρον 34.

1. Ἐφημέριοι διορίζονται:

α) Εἰς πόλεις, ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 40.000 κατοίκων, οἱ πτυχιῶχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης, ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χαλκίδας, ἢ ἐτέρας δημοδιδάκτου Σχολῆς ἢ πτυχιῶχοι οἰκιστικῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς (ἄρθρ. 47 παρ. 1 Α.Ν. 2200)40).

β) Εἰς πόλεις, ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 40.000 κατοίκων, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν Γ' τοῦλάχιστον τάξιν τῆς Θεολογικῆς ἢ ἄλλης Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ οἱ πτυχιῶχοι Ἀνωτέρας Ἐκκλ. Σχολῆς (ἄρθρ. 47 παρ. 1 ἐδ. β' Α.Ν. 2200)1940).

γ) Εἰς κωμοπόλεις, ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 5.000 κατοίκων, οἱ ἀπόφοιτοι Μέσης Ἐκκλ. Σχολῆς (ἄρθρ. 47 παρ. 1 ἐδ. γ' Α.Ν. 2200)40 ἐν μέρει).

δ) Εἰς κώμας, ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 2.000 κατοίκων, οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Κατωτέρας Ἐκκλ. Σχολῆς (ἄρθρ. 47 παρ. 1 ἐδ. δ' Α.Ν. 2200)40).

2. Τηρουμένων τῶν λοιπῶν διατάξεων, ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς Ἐφημερίων τῆς ἀμέσως κατωτέρας κατηγορίας εἰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῆς ἀμέσως ἀνωτέρας κατηγορίας, ἐφ' ὅσον δημοσιευθεισῶν τῶν σχετικῶν προκηρύξεων καὶ παρελθουσῶν ἀπράκτων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος τασσομένων προθεσμιῶν δὲν ἐνεφανίσθησαν ὑποψήφιοι τῆς κατηγορίας ταύτης (ἄρθρ. 47 παρ. 2 Α.Ν. 2200)40).

Ἐὰν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος ὀριζομένης προθεσμίας δὲν παρουσιασθῶσιν ὑποψήφιοι, κενωθῶσιν τὰ νόμιμα προσόντα, ὁ Ἀρχιερεὺς δημοσιεύει νέαν προκήρυξιν, δημοσιευομένην κατὰ τὰ ἐν τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀριζόμενα, δι' ἧς καλεῖ, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς α' ἀνωτέρω διατάξεως, καὶ τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα τῆς ἀμέσως κατωτέρας κατηγορίας ὑποψηφίους.

Προκειμένου περὶ πληρώσεως ἐφημεριακῶν θέσεων τοῦ ἐδ. 1α τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσιν ὑποψήφιοι οὐδὲ τῆς κατηγορίας τοῦ ἐδ. 1β ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τὴν πρόρροδον τοῦ διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς δευτέρας προκηρύξεως, προσκαλεῖ διὰ νέας προκηρύξεώς του, δημοσιευομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὅπως ὑποβάλλωσιν ὑποψηφιότητα καὶ οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἐδαφ. 1γ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν ἦν καταλαμβάνουσι θέσιν ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ ἀποκτήσωσιν τὰ μορφωτικὰ προσόντα τῆς θέσεως ταύτης. Μετὰ πάροδον ὅμως διετίας ἀπράκτου δύναται ὁ Ἀρχιερεὺς νὰ ἐπαναπροκηρύξῃ καὶ πάλιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα τὴν θέσιν καὶ ἐὰν μὲν ἐφανισθῆ ὑποψήφιος ἢ θέσις πληρωθῆ ὑπὸ τούτου, ἐὰν δὲ καὶ πάλιν δὲν ἐφανισθῆ, τότε παραμένει εἰς αὐτὴν διὰ μίαν εἰσέτι διετίαν ὁ ἦδη κατέχων αὐτήν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν καὶ τῆς νέας διετίας, ἐὰν καταστῇ ἄκαρπος καὶ νέα τυχὸν προκήρυξις, τότε ὁ προσωρινὸς ἐφημέριος καθίσταται τακτικὸς (ἄρθρ. 47 παρ. 2 Α.Ν. 2200)40 ἐν μέρει).

Ἄρθρον 35.

1. Εἰς χωρία, εἰς ἃ ὁ μόνιμος πληθυσμὸς εἶναι ἐλάσσων τῶν 2.000 κατοίκων, κατὰ θεαίωσιν τῆς οἰκείας Κοινότητος, τεθεωρημένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐνθα λειτουργεῖ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἢ εἰς ἀπομεμονωμένα χωρία, ἐπιτρέπεται ἡ χειροτονία δημοδιδασκάλων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων καὶ ἢ ὑπ' αὐτῶν κατάληψιν τῶν εἰς τὰ χωρία ταῦτα ὑπαρχουσῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων, ὡς καὶ ἡ σύγκλητος ἀσκῆσις τῶν καθιζήτων τοῦ ἐφημερίου καὶ τοῦ δημοδιδασκάλου παρ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου (ἄρθρ. 1 Α.Ν. 137)67 ἐν μέρει).

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐν ἐνεργείᾳ δημοδιδάκταλοι, χειροτονοῦμενοι καὶ ὑπηρετοῦντες καὶ ὡς ἐφημέριοι, λαμβάνουν πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τῶν δύο θέσεων, ἐν-

τασσόμενοι ὡς ἐφημέριοι εἰς τὴν β' μισθολογικὴν κατηγορίαν.

Τυχὸν συνταξιούχοι δημοδιδάκταλοι, χειροτονοῦμενοι καὶ ὑπηρετοῦντες ὡς ἐφημέριοι εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος χωρία, λαμβάνουσι πλήρως τὴν σύνταξιν τοῦ δημοδιδασκάλου καὶ τὸν μισθὸν τοῦ ἐφημερίου τῆς β' μισθολογικῆς κατηγορίας, μετὰ δὲ τὴν καὶ ὡς ἐφημερίου κατάληψιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἀμφοτέρως τὰς συντάξεις (ἄρθρ. 1 παρ. 2 Α.Ν. 137)67).

3. Δημοδιδάκταλοι, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταγῶσιν εἰς τὸν Ἱερὸν Κλήρον, δικαιοῦνται μεταθέσεως εἰς Δημοτικά Σχολεῖα κωμοπόλεων ἢ χωρίων πληθυσμοῦ κάτω τῶν 5.000 κατοίκων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφημεριακὴ θέσις εἶναι κενή, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀποδέχονται νὰ ὑπηρετήσωσιν καὶ ὡς ἐφημέριοι τῶν κωμοπόλεων ἢ χωρίων τούτων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ εἰς τὰς κωμοπόλεις ἢ χωρία ταῦτα θέσις τοῦ δημοδιδασκάλου κατέχεται παρ' ἐτέρου, μὴ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἱερωθῆ καὶ ὑπηρετήσῃ καὶ ὡς ἐφημέριος, οὗτος μετατίθεται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἐτέραν κενὴν θέσιν ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκπαιδευτικῇ περιφερείᾳ (ἄρθρ. 1 παρ. 3 Α.Ν. 137)67).

4. Ἀδιόριστοι πτυχιῶχοι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ἀλαμβάνοντες ἐφημεριακὰ καθήκοντα εἰς τὰς ὡς ἄνω κωμοπόλεις ἢ χωρία, διορίζονται ὡς δημοδιδάκταλοι εἰς αὐτὰ ἐκτὸς σειρᾶς προτεραιότητος, καὶ ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω πλεονεκτημάτων (ἄρθρ. 1 παρ. 4 Α.Ν. 137)67).

5. Συνταξιούχοι πρῶην δημόσιοι ἢ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι μὴ ὑπερβάτες τὸ ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντες πτυχίον Σχολῆς τινος Μέσης Ἐκπαιδύσεως, δύνανται ὡσαύτως νὰ χειροτονηθῶσιν καὶ τοποθετηθῶσιν εἰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις. Καὶ οὗτοι χειροτονοῦμενοι καὶ διοριζόμενοι εἰς κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν κωμοπόλεων ἢ χωρίων, ἐχόντων πληθυσμὸν κάτω τῶν 5.000 κατοίκων, κατὰ θεαίωσιν τῆς οἰκείας Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, τεθεωρημένην ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἢ ἀπομεμονωμένων χωρίων, λαμβάνουσι ἐξ ὀλοκλήρου τὴν σύνταξιν των καὶ τὸν μισθὸν ἐφημερίου τῆς γ' μισθολογικῆς κατηγορίας (ἄρθρ. 1 παρ. 8 Α.Ν. 137)67).

6. Οἱ οὕτω μέλλοντες νὰ καταταγῶσιν εἰς τὸν Ἱερὸν Κλήρον ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθήσωσιν βραχείαν καὶ ταχύρρυθμον Ἐκκλησιαστικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ τύπου τῶν Σχολῶν Ἀνωτέρας Ἐκπαιδύσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας Κανονισμῷ ὀριζόμενα (ἄρθρ. 1 παράγρ. 5 Α.Ν. 137)67).

7. Οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς καθηγηταὶ εἴτε ἐν τῇ δημοσίᾳ εἴτε ἐν τῇ ἰδιωτικῇ Μέσῃ Ἐκπαιδύσει, ἔχοντες τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, δύνανται νὰ χειροτονηθῶσιν ὡς ἐφημέριοι εἰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις. Μετὰ τὴν χειροτονίαν των εἰς ἱερεῖς, δύνανται νὰ διατηρήσωσιν καὶ τὴν ἦν κατέχουν ἐν τῇ Μ. Ἐκπαιδύσει θέσιν των, λαμβάνοντες τὰς ἄς ἐλάβαν ἀποδοχὰς, μισθοδοτούμενοι δὲ ἐπὶ πλέον δι' ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ τοῦ διὰ τὴν β' κατηγορίαν ἐφημερίων προβλεπομένου. Οὗτοι συνταξιοδοτοῦμενοι μετὰ ταῦτα, λαμβάνουσι ἀμφοτέρως τὰς δι' ἐκάστην τῶν ἄς κατέχουσι θέσεων προβλεπομένης συντάξεις (ἄρθρ. 1 παρ. 6 Α.Ν. 137)67).

8. Ὅμοίως δύνανται νὰ χειροτονηθῶσιν καὶ τοποθετηθῶσιν εἰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις συνταξιούχοι ἐκπαιδευτικοί, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ συνταξιούχοι πτυχιῶχοι Ἀνωτάτης Σχολῆς, λαμβάνοντες ἐξ ὀλοκλήρου καὶ τὴν σύνταξιν των καὶ τὸν μισθὸν τοῦ ἐφημερίου β' κατηγορίας (ἄρθρ. 1 παρ. 7 Α.Ν. 137)67).

9. Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω, ἐξαιρουμένων τῶν ἡδὴ πτυχιούχων Θεολογίας, ἢ Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἢ Ἀνωτέρου τινὸς Ἐκκλ. Φροντιστηρίου, ὑποχρεοῦνται νὰ διακοῦσωσιν εἰδικὴν σειρὰν μαθημάτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας Κανονισμῷ ὀριζόμενα. Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ λήξιν τῆς μετεκπαιδύσεως των, οὗτοι προάγονται εἰς τὴν κατὰ ἓνα βαθμὸν ἀνωτέραν μισθολογικὴν κατηγορίαν (ἄρθρ. 1 παρ. 9 Α.Ν. 137)67).

10. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐν ἐνεργείᾳ ἐκπαιδευτικοὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς Ἐκκλησιαστικὰς Σχολὰς μετεκπαιδύσεως των θεωροῦνται διατελοῦντες ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ καὶ λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τῆς ἦν κατέχουσι θέσεως (ἄρθρ. 1 παρ. 10 Α.Ν. 137)67).

Άρθρον 36.

1. Ο υποψήφιος εφημεριακής θέσεως οφείλει να υποβάλει εις τὸν οἰκείον Ἀρχιερέα ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ σχετικῇ προκηρῦξει ὀριζομένης προθεσμίας ἔγγραφον αἰτήσιν, συν-οδευομένην ὑπὸ :

α) Ἀντιγράφου Ποινικοῦ Μητρώου τῆς τελευταίας αὐτοῦ διαμονῆς καὶ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς, ὅτι δὲν κατεδικάσθη εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρ-θροῖς 59 ἕως 61 τοῦ Ποιν. Κώδικος ὀριζομένων, ἀνεξαρτή-τως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Τὸ Ποινικὸν Μητρώον ὑποχρεοῦται, ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ποινικὴν κατάστασιν, ὡς βεβαίῳ ταύτην καὶ πρὸς τὰς δι-καστικὰς ἀρχὰς (ἄρθρ. 48 παρ. 1α Α.Ν. 2200) 40 ὡς συνεπληρώθη).

β) Ἀπολυτηρίου τοῦ Στρατοῦ ἢ πιστοποιητικοῦ ἀπαλλα-γῆς ἀπὸ πάσης στρατιωτικῆς ὑποχρέωσης.

γ) Πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς νομιμοφροσύνης του συμφώνως τῷ Α.Ν. 516) 48.

δ) Ἀποδεικτικῶν σπουδῶν αὐτοῦ.

ε) Πιστοποιητικῶν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος περὶ ἰθαγενείας καὶ τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

στ) Πιστοποιητικῶν τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλ. Ἀρχῆς, ὅτι ὁ υποψήφιος καὶ ἡ σύζυγός του ἔχουν ἔλθει εἰς πρῶτον γάμον.

ζ) Κανονικῆς συμμορφώσεως, κατὰ τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

η) Πιστοποιητικῶν τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 1811) 1951 περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσ. πολιτ. ὑπαλλήλων. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο περὶ τῆς ὑγείας καὶ ἀρτιμελείας τῶν υποψηφίων ἐφημερίων συνοδεύ-ται ὑπ' ἀκτινογραφίας τοῦ θώρακος καὶ δέον, σὺν τοῖς ἄλ-λοις, νὰ καθορίζῃ ὅτι οὗτοι δὲν πάσχουν ἐξ οἰωνόηποτε τῶν δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου ὀριζομένων νόσων.

θ) Πιστοποιητικῶν τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν τῆς τελευταίας αὐτοῦ διαμονῆς, ὡς καὶ τοῦ τόπου τῆς κατα-γωγῆς, ὅτι δὲν καταδικάσθη δι' ἀξιόποινόν τινα πρᾶξιν, οὐδὲ ἔκκρεμει κατ' αὐτοῦ κατηγορία διὰ τοιαύτην (ἄρθρ. 48 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).

Άρθρον 37.

1. Ο οἰκείος Μητροπολίτης, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος ὀριζομένης μηνιαίας προθε-σμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν πιστοποιητικῶν καὶ ἐντὸς τῶν ἐπομένων δέκα πέντε ἡμερῶν, μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπο-βληθέντων ἐγγράφων, ἀνακηρύσσει τοὺς υποψηφίους διὰ πρᾶ-ξεως αὐτοῦ, κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸ Ἐκκλη-σιαστικὸν Συμβούλιον. Τοῦτο ἐπικολλᾷ αὐτὴν εἰς τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ, ὃ δ' ἐφημέριος τὴν ἀναγινώσκει ἐπ' ἐκκλησίας, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου πρὸς τὸ οἰκείον Ἀρχιερέα ἀποδεικτικῶν τῆς γενόμενης ἐπικολλήσεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως του (ἄρθρ. 49 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).

2. Ἐντὸς 15-ἡμέρου ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου θυροκολλήσεως, δι-καιοῦνται τόσον οἱ Ἐκκλ. Σύμβουλοι ὅσον καὶ πᾶς ἐνορίτης νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην ἐγγράφως οἰαν-δήποτε πληροφορίαν ἢ ἐνστάσιν, ἀφορῶσαν εἰς τινα τῶν ὑπο-ψηφίων. Παρελθούσης τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὁ οἰκείος Μητροπολίτης ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ὑποψηφίων καί, ἐφ' ὅ-σον ἤθελεν ἐκλέξει τινα ἐξ αὐτῶν, κοινοποιεῖ τὴν περὶ τού-του ἀπόφασίν του εἰς τὸ οἰκείον Ἐκκλ. Συμβούλιον. Τοῦτο ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ κοινοποιήσει, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐπὶ 15ῆμερον θυροκόλλησιν τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 49 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Κανονικῶν ζητημάτων Μ.Σ.Ε. ἐντὸς δεκαῆμερου ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου θυροκολλήσεως. Ἡ προσφυγὴ ἀσκέται ὑφ' οἰουδήποτε τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἐνο-ριτῶν, δι' ἔγγραφου ἀπευθυνομένου εἰς τὸν οἰκείον Ἀρχιερέα, ὑποχρεοῦμενον ἐντὸς ἐβδομάδος νὰ διαβιβάσῃ τοῦτο μεθ' ὅ-λου τοῦ σχηματισθέντος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαδικασίας φα-κέλλου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Κανονικῶν ζητημάτων Μ.Σ.Ε., ἢ ὅ-ποια καὶ ἐκδικάζει τὴν προσφυγὴν.

Πρὸ τῆς πληρώσεως τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων καὶ τῆς ἐκποῆς τῶν προθεσμῶν ἀπαγορεύεται ἡ χειροτονία τοῦ ὑπο-ψηφίου (ἄρθρ. 49 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

4. Ἐὰν ὁ προκριθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὅπως χειροτονηθῇ δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένης προθεσμίας, θεωρεῖται μὴ ἀποδεξάμενος τὴν ἐκλογὴν (ἄρθρ. 49 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 40 ὡς συνεπληρώθη).

Άρθρον 38.

1. Ο διορισμὸς ἐφημερίων εἰς παρεκκλήσια καὶ εἰς Ναοὺς Κοιμητηρίων καὶ Φιλανθρωπικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν, Σωφρο-νιστικῶν κλπ. Ἰδρυμάτων, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ τούτων μεταθέσεις εἰς ἐτέρας ἐκκλησιαστικὰς θέσεις, γίνεται, μετὰ πρότασιν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπο-λίτου ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ διὰ τὴν πόλιν, ἐν ἣ ταῦτα κείνται ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προσόντα (ἄρθρ. 50 παρ. 1 ἔδαφ. 1 Α.Ν. 2200) 40).

Τὸ ὄριον ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐφημε-ρίων τῶν Ναῶν τούτων εἴτε ἀνηχόντων εἰς τὸ Δημόσιον εἴτε εἰς Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ. ἢ Ὄργανισμοὺς τοπικῆς αὐτο-διοικήσεως ἀυξάνεται κατὰ δέκα ἔτη, τὸ δὲ τοιοῦτον τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταύτης ἐξόδου τῶν ὀρίζεται οἷον τὸ τῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν, ἢ δὲ διαβάθμισις τῶν θέ-σεων τῶν ἱερέων τούτων, προκειμένου περὶ πτυχιούχων Θεο-λογικῶν Σχολῶν, ὀρίζεται καὶ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ κατὰ τροποποίησιν τῶν κειμένων γενικῶν εἰδικῶν διατάξεων.

2. Ἡ ἀναζήτησις ἐφημερίων, ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα γίνεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ἢ καὶ εἰς μίαν τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων, τασσομένης μηνιαίας προθεσμίας, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας, μὴ παρουσιαζομένου ὑποψηφίου κεκτημένου τὰ προσόντα, καλοῦνται δι' ὁμοίας προκηρῦξεως οἱ κεκτημένοι τὰ τῆς ἐπομένης κατηγορίας προσόντα καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλο-γίαν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος (ἄρθρ. 50 παρ. 1 ἔδ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν ἐφημερίων, τῶν ὑπὸ τὴν διοί-κῃν τοῦ Ο.Δ.Α.Ε.Π. ὑπαγομένων Ἐξωκκλησιῶν καὶ Παρ-εκκλησιῶν ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μ.Σ.Ε., μὴ δυνάμεναι ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὰς δύο δι' ἕκαστον τούτων. Οἱ ἐφημέριοι τῶν Ναῶν τούτων διο-ρίζονται ἢ μετατίθενται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου (ἄρθρ. 50 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

Άρθρον 39.

1. Εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 100.000 κα-τοίκων, ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ μέχρι 600 οἰκογενειῶν, διορίζεται εἰς ἐφημέριον.

Εἰς ταύτην δύναται νὰ προστεθῇ καὶ δεύτερος ἐφημέριος, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν ὑπερβῇ τὰς χιλίας, τρίτος ὅταν ὁ ἀριθμὸς τούτων ὑπερβῇ τὰς δύο χιλιάδας, τέταρτος δὲ καὶ ἐφ' ἐξῆς ἀνά χιλίας καὶ πλέον ἐκάστοτε οἰκογενείας. Ἐπὶ πλείονων ἐφημερίων τοῦ αὐτοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ καὶ ἐν περιπτώσει διαιρέσεως τῆς ἐνορίας εἰς τμήματα, ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς ὑποχρεοῦται, ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καθορίζῃ τὸ τμῆμα τῆς ἐφημερίας ἐκάστου συνεχῆς καὶ κατ' ἀνάλογον ἀριθμὸν οἰκογενειῶν (ἄρθρ. 51 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40).

2. Εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 100.000 κατοί-κων, ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ ἀριθμώσῃ μέχρι 400 οἰκογενειῶν, διορίζεται εἰς ἐφημέριον, δεύτερος δὲ δύναται νὰ διορισθῇ ὅταν ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν οἰκογενειῶν ὑπερβῇ τὰς 600 καὶ τρίτος ὅταν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπερβῇ τὰς 1.200 (ἄρθρ. 51 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Ἐν πόλεσι καὶ νήσοις πληθυσμοῦ μέχρις 100.000 κα-τοίκων, ἐξ ὧν τοῦλάχιστον τὸ ἐν τρίτον εἶναι ἀλλοδαποὶ ἢ ἀλλόθρησκοι ἢ ἑτερόδοξοι, δύναται ἀποφάσει τῆς ἐπὶ τῆς Ἐνοριακῆς Διοργανώσεως Μ.Σ.Ε. ἐν ἐνορίᾳ ἀριθμώσῃ ἄνω τῶν 400 οἰκογενειῶν νὰ προστεθῇ καὶ δεύτερος ἐφημέριος (ἄρθρ. 51 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

4. Εἰς Κοινότητας, ἀποτελούσας ἀναγνωρισμένον κέντρον παραθερισμοῦ καὶ ἐχούσας τοῦλάχιστον 400 μονίμους οἰκο-γενείας, δύναται νὰ προστεθῇ καὶ δεύτερος ἐφημέριος ἀπο-φάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην

της επί της Ένοριακής Διοργανώσεως Μ.Σ.Ε. (άρθρ. 51 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

5. Είς ένορίας νήσων, έχουσάν ένα μόνον ένοριακόν Ναόν, ένθα ό έφημέριος υπερέβη μέν τό 60όν έτος της ήλικίας του, κατά την κρίσιν όμως του οικείου Μητροπολίτου και μετά γνώμοδότησιν της οικείας Πρωτοβαθμίου Υγειονομικής Έπιτροπής δέν έπαρκει ούτος πρός έξυπηρέτησιν των θρησκευτικών αναγκών των ένοριτών του, έπιτρέπεται ό διορισμός και δευτέρου έφημερίου, τηρουμένης της υπό του παρόντος Κανονισμού προβλεπομένης διαδικασίας έκλογής (άρθρ. 51 παρ. 5 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

6. Άσχέτως του αριθμού οικογενειών ένορίας τινός, έφ' όσον αί πνευματικά αύτης ανάγκαι απαιτούσι τόν διορισμόν κληρικού καταλλήλου διά τό κήρυγμα, την έξομολόγησιν, την κατηχητικήν διακονίαν και τά παρόμοια, δύναται ό Μητροπολίτης νά διορίξη ώς έκτακτον έφημέριον και Ίεροκήρυκα ταιούτων κληρικών έκ των έχόντων τά νόμιμα προσόντα ιερομονάχων των είς Μονάς έγγεγραμμένων. Ουτός έντασσόμενος είς ήν δικαιούται βάσει των προσόντων αυτού μισθολογικήν κατηγορίαν, δύναται νά έχη δικαιοδοσίαν επί πλειόνων και μέχρι 10 ένοριών έχουσών ανάγκην του κατά τά άνω πνευματικού έργου κατά την κρίσιν του Μητροπολίτου, υπό τόν όρον όπως ούτος περιορίζεται είς τά άνωτέρω πνευματικά καθήκοντα άνευ οίσαδήποτε αναμίξεως είς τά καθήκοντα και δικαιώματα των έφημερίων (άρθρ. 51 παρ. 6 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

Άρθρον 40.

1. Αί όργανικαί θέσεις των έφημερίων ένοριακών Ναών της Έκκλησίας της Ελλάδος είναι 8.000 ώς διά Β. Δ)τος όρίζεται (άρθρ. 24 παρ. 3 Ν.Δ. 126) 69).

Οί τυχόν πέραν του αριθμού τούτου ύπηρετούντες έφημέριοι διατηρούνται έν τή ύπηρεσία μέχρι της καθ' οιοδήποτε τρόπον έξ αύτης έξόδου αυτών. Ο αριθμός των έφημερίων δέν συμπίπτει πρός τόν αριθμόν των ένοριών.

2. Δι' Υπουργικών αποφάσεων, εκδιδομένων υπό των Υπουργών Οικονομικών και της Έθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά γνώμην του οικείου Μητροπολιτικού Έκκλ. Συμβουλίου και πρότασιν των επί της Ένοριακής Διοργανώσεως και επί των Οικονομικών Μονίμων Συνοδικών Έπιτροπών θέλousi καθορισθή έντός του κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου όριζομένου όριου αί όργανικαί θέσεις των έφημερίων των ένοριακών Ναών της Έκκλησίας της Ελλάδος, ώς και αί τυχόν συγχωνευταί ένορίαί.

Άρθρον 41.

1. Μετάθεσις έφημερίου από όργανικής θέσεως είς έτέραν κενήν όργανικήν θέσιν μετά συγκατάθεσιν των οικείων Μητροπολιτών, έφ' όσον ό μετατιθέμενος προέρχεται έξ έτέρας Μητροπόλεως και κέκτηται τά προσόντα της είς ήν μετατίθεται θέσεως, γίνεται είτε πρός προαγωγήν είτε διά λόγους ποινής (άρθρ. 52 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

2. Μετάθεσις έφημερίου από όργανικής θέσεως είς έτέραν κενήν όργανικήν θέσιν, μέχρι πληρώσεως αύτης, γίνεται υπό του οικείου Αρχιερέως, υπό τύπον προσωρινής άποσπάσεως (άρθρ. 52 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).

3. Άμοιβαία μετάθεσις τακτικών έφημερίων, έχόντων τά αυτά προσόντα, έν τή αύτē Μητροπόλει ή μεταξύ Μητροπόλεων γίνεται τή συγκατάθεσι των μετατιθεμένων και των οικείων Αρχιερέων (άρθρ. 52 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

4. Οί δυνάμει Νόμων μονιμοποιηθέντες έν τινι ένορία έφημέριοι, μη έχοντες τά νόμιμα δι' αύτην προσόντα, διατηρούσι μέν την θέσιν αυτών, δέν δύναται όμως νά θεωρηθώσι ώς άποκτήσαντες και τά προσόντα της κατηγορίας της έν ή έμονιμοποιήθησαν ένορίας (άρθρ. 52 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 1940).

5. Δικαιούται ό οικείος Αρχιερεύς, κατόπιν έγκρίσεως της επί των Κανονικών ζητημάτων Μ.Σ.Ε., στηριζομένης επί ήτιολογημένης αυτού προτάσεως, νά μεταθέτη άνευ της συγκαταθέσεως των είς ένορίαν, έν τή ίδια αυτών Έπαρχία μέχρι τριών έφημερίων έντός του αυτού έτους, ών ή περαιτέ-

ρω έν τή ένορία αυτών διαμονή καθίσταται άσύμφορος είς την πνευματικήν αύτης ζώην.

Ός πρός την Ί. Αρχιεπισκοπήν Άθηνών τό δικαίωμα τούτο της μεταθέσεως δύναται ν' άσκηθή μέχρι πέντε έφημερίων έντός του αυτού έτους (άρθρ. 52 παρ. 5 Α.Ν. 2200) 1940).

6. Ουδείς ιερεύς μετατίθεται έκ της άφ' ής έξελέγη ένορίας, πρδ της παρελεύσεως πενταετίας από του διορισμού του έν αύτē, εί μη μόνον λόγω ποινής, επίβαλλομένης υπό του οικείου Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου. Η ένορία, είς ήν μετατίθεται καταδικασθείς, δέν δύναται νά είναι μεγαλυτέρα ή άνωτέρα έξ ής μετατίθεται, ούδē έκτός της ίδιας Μητροπόλεως.

Όσαύτως άπαγορεύεται ή έρεξής προσωρινή τοποθέτησις ή μετάθεσις ώς έφημερίων άγάμων κληρικών θεολόγων ή άποφοίτων Έκκλ. Σχολών ή Άνωτέρων Έκκλ. Φροντιστηρίων ή της Άνωτέρας Έκκλ. Σχολής Θεσσαλονίκης είς έφημεριακάς θέσεις της Ίερās Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Ίερών Μητροπόλεων Άττικής και Μεγαρίδος, Θεσσαλονίκης, Νικαίας και Πειραιώς, έφ' όσον ούτοι δέν έχουσι προύπηρετήσει επί μίαν πενταετίαν τουλάχιστον ώς έφημέριοι ή Ίεροκήρυκες ή Πρωτοσύγκελλοι ή Γραμματείς ή Γραφείς είς Ίερās Μητροπόλεις, έχούσας κενάς έφημεριακάς θέσεις άνω του 20ο) επί του συνόλου των θέσεων και δέν έχουσι συμπληρώσει τό 40όν έτος της ήλικίας των.

7. Οί έν τή περιοχή της Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Ίερών Μητροπόλεων Άττικής και Μεγαρίδος, Νικαίας και Πειραιώς ύπηρετούντες Κληρικοί θεολόγοι δύναται αναλόγως των ύφισταμένων αναγκών, κατόπιν προτάσεως της επί της Ποιμαντικής Μ.Σ.Ε. και άποφάσεως της Διαρκούς Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, νά άποσπασθώσι μέχρι ένός έτους ώς Ίεροκήρυκες των Έκκλησιαστικών Έπαρχιών της Έπικρατείας, προτιμωμένων της Β. Ελλάδος, τή συγκατάθεσι των οικείων Μητροπολιτών παρ' οίς άποσπώνται.

Οί επί τή θάσει της άνωτέρω παραγρ. άποσπώμενοι κατά τό διάστημα της άποσπάσεως των λαμβάνουσι τάς έφημεριακάς αυτών άποδοχάς, ηξήμενας κατά τό ήμισυ (άρθρ. 52 παρ. 6 του Α.Ν. 2200) 40 ώς συνεπληρώθη έν μέρει).

8. Κληρικοί μη συμμορφούμενοι τυχόν πρds την γενομένην άπόσπασιν άπολύονται αυτοδικαίως της έφημεριακής ή έτέρας αυτών θέσεως, εισάγονται αυτεπαγγέλτως είς δίχην επί άνυπακοή ένώπιον του άρμοδίου Συνοδικού Δικαστηρίου, και έφ' όσον είναι άγαμοι στερούνται του Δικαιώματος της έγγραφής είς τόν Κατάλογον των πρds Αρχιερατείαν έκλογίμων (άρθρ. 52 παράγρ. 6 έδ. 4 Α.Ν. 2200) 40 ώς συνεπληρώθη διά του άρθρ. 1 παρ. 3 του Ν. 355) 47 εν μέρει).

Άρθρον 42.

1. Άν έν τινι ένορία ύπηρετώσι πλειόνες έφημέριοι καθ' υπέρβασιν του αριθμού των όργανικών έν αύτē θέσεων θεωρούνται πάντες προσωρινοί, άνεξαρτήτως του τρόπου του διορισμού αυτών ή των δυνάμει των προγενεστερών Νόμων κτηθέντων δικαιωμάτων και μετατίθενται υπό του οικείου Αρχιερέως είς κενάς ή κενουμένας έφημεριακάς θέσεις, δι' ας έχουσι τά προσόντα. Η μετάθεσις των έφημερίων τούτων άρχεται κατά σειράν από των κατά χρόνον νεώτερον τοποθετηθέντων (άρθρ. 52 παρ. 1 και 2 Α.Ν. 2200) 40).

2. Έφημέριος άρνούμενος νά δεχθή την έν ή ούτω τοποθετείται θέσιν. ούδεμιās δικαιούται μισθοδοσίας, διά δē την τυχόν καταβολήν αύτης εϋθύνονται προσωπικώς οί έγγραφοντες αύτην. Επί πλέον ό κληρικός ούτος εισάγεται επί άνυπακοή ένώπιον του άρμοδίου Συνοδικού Δικαστηρίου, πρds έπιβολήν των υπό των ιερών Κανόνων προβλεπομένων κυρώσεων (άρθρ. 53 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

3. Έντός διμήνου από της δημοσιεύσεως του παρόντος έκτατος Μητροπολιτής όφείλει νά υποβάλη είς την Διεύθυνσιν Προσωπικού της Αρχιεγγραμματείας της Ίερās Συνόδου και πρds τό Υπουργείον Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων πίνακα των κατά τό άρθρον τούτο ύπηρετούντων υπεραρίθμων έφημερίων (άρθρ. 53 παρ. 4 Α.Ν. 2200) 40 εν μέρει).

*Άρθρον 43.

Ἀρχιερεὺς χειροτονῶν ἢ τοποθετῶν ἐφημερίουσ παρά τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, ἐκτὸς τῆς κανονικῆς αὐτοῦ εὐθύνης ὑπόκειται καὶ εἰς στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος αὐτοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος, προκαλουμένην ἐπιμελείᾳ τοῦ Ο.Α.Δ.Ε.Π. ἢ ἄλλου τινὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Ἡ παράνομος τοποθέτησις κηρύσσεται ἄκυρος δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκούς Ἱεράς Συνόδου καὶ οἱ ἐν τοῖς Ἐπαρχιακοῖς Γραφείοις συμπράξαντες εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ παρανόμως τοποθετηθέντος εὐθύνονται προσωπικῶς, ἀλληλεγγύως, ἀδιαιρέτως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἕκαστος (ἄρθρ. 54 Α.Ν. 2200) 40).

*Άρθρον 44.

1. Τοὺς ἐφημερίουσ τῶν καθεδρικῶν Ναῶν διορίζουσιν οἱ οἰκείοι Μητροπολίται ἐκ τῶν ἔχοντων τὰ νόμιμα προσόντα.
2. Εἰς ὅσους καθεδρικούς Ναοὺς τῶν ἐδρῶν τῶν Μητροπόλεων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἑνορίας, ἀναλογεῖ εἰς μόνον ἐφημέριος δύναται ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης νὰ διορίσῃ καὶ δεύτερον (ἄρθρ. 55 Α.Ν. 2200) 1940).

*Άρθρον 45.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνακήρυξις Ἱερομονάχων ὡς ὑπόψυφιων ἐφημερίων (ἄρθρ. 56 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40 ὡς ἐτροποποιήθη).
2. Οἱ καλούμενοι προσωρινὸς εἰς χηρευούσας ἑνορίας Ἱερομόναχοι παραμένουσιν εἰς αὐτὰς μέχρι τῆς ὀριστικῆς πληρώσεως τῆς θέσεως (ἄρθρ. 56 παρ. 2 Α.Ν. 2200) 40).
3. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος ὀριζομένων, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς Ναοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης, Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, Νικαίας καὶ Πειραιῶς προσωρινῇ τοποθέτησις ὡς ἐφημερίων καὶ Διακόνων κληρικῶν, φοιτῶντων εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης ἐπὶ τόσα ἔτη, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐτῶν φοιτήσεώς των ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ πλέον ἐνός (ἄρθρ. 56 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

Οἱ οὗτω τοποθετούμενοι ἢ ἤδη τοποθετηθέντες εἰς Ναοὺς τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένων Ἱερῶν Μητροπόλεων Κληρικοὶ φοιτῆται τῆς Θεολογίας ἀπολύονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἐκ τῆς εἰς ἣν ἐτοποθετήθησαν διὰ σπουδὰς ἐφημεριακῆς θέσεως, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, τὸ πολὺ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ Θεολογικῇ Σχολῇ καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς οἰκείας Μητροπόλεις (ἄρθρ. 56 παρ. 3 Α.Ν. 2200) 40).

Τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως ἐξαιροῦνται οἱ ἀδεία τοῦ οἰκείου αὐτῶν Ἱεράρχου, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκκλ. Παιδείας Μ.Σ.Ε., μετ' εὐδόκιμον ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ σπουδῶν αὐτῶν, ἐγγραφόμενοι εἰς ἑτέραν τινὰ Πανεπιστημιακὴν Σχολήν.

4. Οἱ ἀνωτέρω Κληρικοὶ ἀπολύονται ὡσαύτως παρά τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐκ τῆς θέσεώς των, ἐὰν ὁ συνολικὸς βαθμὸς τῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προαγωγῆς των δὲν εἶναι τοῦλάχιστον «λίαν καλῶς» κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς οἰκείας Σχολῆς (ἄρθρ. 56 παράγρ. 4 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

*Άρθρον 46.

Ὁ ἐφημέριος παύεται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ:

α) Ἐὰν ἐπιβληθῇ αὐτῷ ποινὴ ἀργίας ἀνωτέρα τοῦ ἐνός ἔτους, μετὰ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ.

β) Ἐὰν κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐφημεριακῶν καθηκόντων ἐνεκα νόσου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς, πιστοποιουμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τῆς προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατόπιν ἀναφοράς τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου τοῦ παρόντος ἱερέως εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδίου.

Ἄμα τῇ πρὸς τὸν οἰκείου Ἀρχιερέα ὑποβολῆς τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς πιστοποιούσης τὴν ἀνικανότητα τοῦ ἐφημερίου, ὁ Ἀρχιερεὺς

διορίζει προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν, ἀνακοινῶν δὲ συγχρόνως τὴν γνωμοδότησιν πρὸς τὸν ἐφημέριον.

Ὁ ἐφημέριος, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, ἐν περιπτώσει ἀμφοισθητέσεως τῆς περὶ ἀνικανότητος γνωμοδοτήσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούται νὰ ζητήσῃ νέαν ἐξέτασιν παρὰ τῆς Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις καὶ ἀποφαίνεται τελεσιδικίως.

Εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Πρωτοβαθμίου τοιαύτης δικαιούται καὶ ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας.

γ) Ἐὰν ἄνευ ἀδείας ἐγκαταλίπη τὴν θέσιν του ὑπὲρ τὸν μῆνα ἀδικαιολογητῶς.

δ) Ἐὰν ὁ δημοδιδάσκαλος ἢ Καθηγητὴς ἐφημέριον ὄν μετὰ τεθῇ τῇ αἰτήσει του ἢ συγκαταθέσει του εἰς θέσιν ἐκπαιδευτικῆν, καθιστώσαν ἀδύνατον τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἐφημεριακῶν του καθηκόντων.

ε) Ἐὰν συμπλήρωσῃ τὸ 75ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐκτὸς ἐάν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῆς Ποιμαντικῆς Διοργανώσεως Μ.Σ.Ε. δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφημερεύων.

Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐντὸς τῶν ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως συντεταγμένης ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιαύτης, ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων.

στ) Ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς νομίμως γενομένην ἀπόσασιν (ἄρθρ. 57 Α.Ν. 2200) 40).

*Άρθρον 47.

Τὰ περὶ ἀδειῶν (κανονικῶν, ἀναρρωτικῶν, διαθεσιμότητος λόγῳ νόσου, ἐκπαιδευτικῶν) τῶν ἐφημερίων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν διαρκούσης τῆς ἀδείας ἢ διαθεσιμότητος λόγῳ νόσου, κανονίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἀδειῶν καὶ διαθεσιμότητος λόγῳ νόσου καὶ μισθοδοσίας διαρκουσῶν τούτων, τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐκάστοτε ἰσχυόντων Νόμων.

*Άρθρον 48.

1. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐνοριακοὶ Ναοὶ εἶναι κάτοχοι οἰκίας κειμένης ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα ὁ ἱερός Ναός, παραχωρεῖται ἐξ αὐτῆς διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Μητροπολίτου δωρεὰν εἰς ἐφημέριον ἢ τοὺς ἐφημερίουσ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς κατοικίαν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των χώρος.

2. Ἄμα τῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσει τοῦ ἐφημερίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑποχρεούται οὗτος ἢ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἐκκενώσῃ τὸν παραχωρηθέντα χῶρον διὰ τὸν νέον ἐφημέριον.

3. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἐφημέριος στερεῖται ἰδιοκτητοῦ κατοικίας ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐφημερίας του καὶ τὸν παραχωρούμενον χῶρον πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀποκλειστικῶς διὰ κατοικίαν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ τῶν ἐνοριτῶν (ἄρθρ. 10 Α.Ν. 987) 46).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥΤΩΝ

(ἄρθρ. 24 παρ. 3 Ν.Δ. 126) 69)

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

*Άρθρον 49.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ διοριζόμενοι τὸ πρῶτον εἰς ἐφημεριακὰς θέσεις ὡς τακτικοὶ ἐφημέριοι κατὰ τὰς περὶ διορισμοῦ ἐφημερίων διατάξεις τοῦ παρόντος κατατάσσονται βάσει τοῦ κατ' ἄρθρον 24 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ)τος «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» εἰς τέσσαρας μισθολογικὰς κατηγορίας, ἀναλόγως τῶν προσόντων σπουδῶν των ὡς κάτωθι:

1. Εἰς τὴν πρώτην (Α') μισθολογικὴν κατηγορίαν:

Οἱ ἔχοντες πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

Χάλκης ή έτέρας ισότημου Όρθοδόξου Θεολογικής ή άλλης τινός Άνωτάτης Σχολής.

2. Είς τήν δευτέραν (Β') μισθολογικήν κατηγορίαν:

α) Οί έχοντες πτυχίον Άνωτέρας Έκκλ. Σχολής Θεσσαλονίκης, Άνωτέρων Έκκλ. Φροντιστηρίων και τών Ίεροδιδασκαλείων.

β) Οί έχοντες άπολυτήριον πενταταξίου ή έπταταξίου ή έξαταξίου Έκκλ. ή Ίερατικής Σχολής.

γ) Οί διανύοντες τò τρίτον (Γ') έτος τής Θεολογικής Σχολής τών Πανεπιστημίων Άθηνών ή Θεσσαλονίκης, μετ' έπιτυχή δοκιμασίαν των έφ' όλων τών μαθημάτων τών Τμηματικών έξετάσεων του δευτέρου προς τò τρίτον έτος.

3. Είς τήν τρίτην (Γ') μισθολογικήν κατηγορίαν:

α) Οί άπόφοιτοι τών Κατωτέρων Έκκλ. Φροντιστηρίων του Α.Ν. 540)1945 (ΦΕΚ 230—Α).

β) Οί διανύοντες τò Β' έτος τής Θεολογικής Σχολής τών Πανεπιστημίων Άθηνών ή Θεσσαλονίκης, μετ' έπιτυχή δοκιμασίαν έφ' όλων τών μαθημάτων τών Τμηματικών έξετάσεων του πρώτου προς τò δεύτερον έτος.

4. Είς τήν τετάρτην (Δ') μισθολογικήν κατηγορίαν:

Οί μη συγκεντρούντες τά προσόντα τών Α', Β' και Γ' μισθολογικών κατηγοριών.

ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

Άρθρον 50.

Ός προς τόν καθορισμόν του μισθού, τών έν γένει άποδοχών και λοιπών άπολαυών, ως και πάντα τά συναφή προς αυτάς ζητήματα τών έφεξής χειροτονουμένων και διοριζόμενων Έφημερίων και τήν βαθμολογικήν, μισθολογικήν κατάταξιν, τόν καθορισμόν του μισθού και τών έν γένει άποδοχών και λοιπών άπολαυών τών ήδη ύπηρετούντων έφημερίων ισχύουσιν αι κείμεναι επί τών θεμάτων τούτων ειδικαι διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ, ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΩΝ, ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

Άρθρον 51.

1. Κήρυκες του Θείου Λόγου έν Ναοίς, ένθα δέν ύπάρχουσι διωρισμένοι οι κατ' άρθρον 39 παρ. 6 του παρόντος έκτακτοι έφημέριδι, διορίζονται υπό του οικείου Άρχιερέως πτυχισούχ τής Θεολογίας, μισθοδοτούνται δέ έξ ολοκληρώ ύπό του Ταμίου του Ναού.

Πλείονες του ένός Ναοί δύνανται νά έχωσι κοινόν κήρυκα του Θείου Λόγου μισθοδοτούμενον κατ' αναλογίαν, όριζομένην υπό του οικείου Άρχιερέως (άρθρ. 62 Α.Ν. 2200)40).

2. Κατά τόν αυτόν τρόπον είς ή πλείονες του ένός Ναοί δύνανται νά έχωσιν ειδικόν ιερέα, διοριζόμενον άδιακρίτως προσόντων υπό του οικείου Άρχιερέως, ίνα άπασχολήται άποκλειστικώς έν τή διακονία του Μυστηρίου τής Ίεράς Έξομολογήσεως.

Είς κόμας, ή χωρία, έλλείψει θεολόγου κήρυκος του Θείου Λόγου, δύναται νά διορισθ ή και πτυχισούχος Ίερατικής Σχολής (άρθρ. 62 Α.Ν. 2200)40).

Άρθρον 52.

1. Όσάυτως έπιτρέπεται νά διορίζωνται τακτικοί Διάκονοι έν ταις ένορίαις εκείναις, αιτινες ήθελον ζητήσει τούτο και έφ' όσον έν τών έγκεκριμένων προϋπολογισμών τών οικείων Ναών διαπιστωται οικονομική έπάρκεια αυτών, έπιτρέπεται τήν καταβολήν τής μισθολογίας του Διακόνου, άσχετως προς τας περι προσόντων τών έφημερίων διατάξεις του παρόντος. Οί Διάκονοι ούτοι διορίζονται έφημέριοι είς ένορίας δι' άς κέκτηνται τά νόμιμα προσόντα (άρθρ. 63 Α.Ν. 2200)40).

2. Φοιτηται τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου σπουδασται τών Άνωτέρων Έκκλ. Φροντιστηρίων, ως και μαθηται Ίερατικών Σχολών έχοντες ένδεικτικόν προαγωγής έν τής τετάρτης τάξεως δύνανται νά χειροτονηθώσι Διάκονοι ένορίας τινός επί τή προτάσει μόνον του Έκκλησιαστικού

Συμβουλίου έφ' όσον έχουσι τά λοιπά κανονικά και νόμιμα προσόντα (άρθρ. 63 παρ. 3 Α.Ν. 2200)40).

3. Προσωρινοί Διάκονοι είς ένοριακούς Ναούς διορίζονται υπό του οικείου Μητροπολίτου και χειροτονημένοι τοιούτοι, κατά προτίμησιν έν τών φοιτητών τής Θεολογικής Σχολής, μαθητών τών Ίεροδιδασκαλείων ή Ίερατικών Σχολών τών Γυμνασίων. Κατ' έξίρσειν τών άνωτέρω, έκαστος έν ένεργεία Άρχιερέως δύναται νά χειροτονή ένα Διάκονον διά τήν ύπηρεσίαν τής Μητροπόλεως έν τών έχόντων τά νόμιμα προσόντα διά τινα ένορίαν, κατά τόν παρόντα Κανονισμόν (άρθρ. 63 παρ. 4 και 6 Α.Ν. 2200)40).

Άρθρον 53.

1. Οί Ψάλται και Νεωκόροι διορίζονται και παύονται υπό του οικείου Μητροπολίτου, μετά γνώμην του Έκκλ. Συμβουλίου, λαμβανομένην έν συνεδριάσει είς ήν δέν άπαραιτήτως νά μετέχη και τò κληρικόν μέλος (άρθρ. 64 παρ. 1 Α.Ν. 2200)40).

2. Όριον ήλικίας διά μέν τους ιεροψάλτας όρίζεται τò 70όν διά δέ τους Νεωκόρους τò 65όν (άρθρ. 64 παρ. 2 Α.Ν. 2200)40). Ψάλται λόγω νόσου ή γήρατος μη δύναμενοι νά άσκήσωσι περαιτέρω τò έργον αυτών, δύνανται νά άπολύωνται τής θέσεως αυτών, κατόπιν προηγουμένης γνωματεύσεως ειδικής Γγειονομικής Έπιτροπής.

3. Ο οικείος Μητροπολίτης άσκει τήν πειθαρχικήν έξουσίαν επί τών Ψαλτών και Νεωκόρων διά πάσαν παράβασιν άναγομένην είς τήν κανονικήν έκτέλεσιν τών κτηόντων αυτών, επιβάλλων, μετά προηγουμένην έγγραφον άπολογίαν, τήν ποινήν του προστίμου μέχρι διακοσίων δραχμών και έν ύποτροπή πρόστιμον 500 δραχμών ύπέρ του Ίερού Ναού ή προσωρινήν και όριστικήν άπόλυσιν (άρθρ. 64 παρ. 3 Α.Ν. 2200)1940).

4. Οί Ίεροψάλται και Νεωκόροι, ως άποτελούντες τόν κατώτερον Κλήρον τής Έκκλησίας, δέν ύπάγονται είς τας περι συλλογικών συμβάσεων κειμένας διατάξεις (άρθρ. 64 παρ. 4 Α.Ν. 2200)40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Άρθρον 54.

Πάσα παράβασις καθήκοντος, άνατεθειμένου υπό του Κανονισμού τούτου είς δημοσίους ύπαλλήλους, θρησκευτικούς λειτουργούς ή Έκκλ. Συμβούλια, άναφερομένη δέ είς τήν μη άναγραφήν έν τοίς βιβλίοις ή τοίς άπολογισμοίς τών πραγματικών έσόδων και έξόδων τών Ναών, τόν καταρτισμόν έν γένει τών Καταλόγων ένοριτών, τήν σύνταξιν και ύποβολήν Προϋπολογισμού και Άπολογισμού είς τò Μητροπολιτικόν Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον, τήν καταβολήν του μισθού του προσωπικού του Ναού, τήν παροχήν πληροφοριών, αι όποιαι ζητούνται υπό τών προϊσταμένων άρχών, τήν είσπραξιν παντός έσόδου του Ναού ή υπεράρσιςιν τών συμφερόντων αυτου, τιμωρείται υπό του άρμοδίου Πλημμελειοδικείου διά χρηματικής ποινής μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμών (άρθρ. 89 Α.Ν. 2200)40).

Άρθρον 55.

1. Περιφορά Άγίων Λειψάνων και Εικώνων Μονών ή Ναών έπιτρέπεται μόνον τή έγγραφω άδεία του οικείου Μητροπολίτου, τά δέ συλλεγόμενα είς είδος ή είς χρήμα ποσά δέν ύπόκεινται είς τας περι έράνων κειμένας διατάξεις (άρθρ. 91 παρ. 1 Α.Ν. 2200)40).

Άρθρον 56.

Κατά τόν Κανονισμόν τούτον, υπό τήν έννοιαν του όρου Άρχιερέως νοείται ό έν ενεργεία Άρχιεπίσκοπος και οι έν ενεργεία Μητροπολίται (άρθρ. 90 Α.Ν. 2200)40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Άρθρον 57.

Η ύπηρετία τών Έκκλησιαστικών Συμβουλίων ή Έπιτροπών τών υπό ειδικών διατάξεων διεπομένων Ναών, πλην του

ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Τήνου, είναι τριετής, ακολουθούσα τα περι θητείας των Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων των ἐνοριακῶν Ναῶν ἐν τῷ παρόντι ὀριζόμενα (ἄρθρ. 65 Α.Ν. 2200) 40).

Ἄρθρον 58.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 78 καὶ 79 τοῦ Κωδ. Νόμ. 5439 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19)20 Νοεμβρίου 1935 Α. Νόμου δι' εἰδικῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν διεπομένων Ναῶν καὶ Προσκυνημάτων, καθορίζεται δι' εἰδικῶν Διατάξεων τοῦ περὶ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. Κανονισμοῦ (ἄρθρ. 66 Α.Ν. 2200) 40 ἐν μέρει).

Ἄρθρον 59.

1. Τὸ ἐν Ἀθήναις Παρεκκλήσιον τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου (Καπνικαρέας) ἐξακολουθεῖ ὑπαγόμενον εἰς τὸ Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ διεπόμενον ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν κατὰ τὰς καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχυούσας διατάξεις, διατηρουμένας καὶ ἐφεξῆς ἐν ἰσχύϊ (ἄρθρ. 69 Α.Ν. 2200) 40).

2. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 68 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 2200) 40 προβλεπομένη ρύθμισις ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τῶν Ἐκκλησιᾶς Συμβουλίων πόλεως Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἐφοροεπιτροπείας τῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, τροποποιουμένων μόνον τῶν διατάξεων τῶν ἀφορῶσάν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὕμνων Ἐκκλ. Ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μ.Ε.Σ. τῆ προτάσει τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ὡς καὶ τῶν 10 μελῶν τῆς Ἐφοροεπιτροπείας διοριζομένων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Ἄρθρον 60.

1. Οἱ ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρημένοι Ὁρθόδοξοι ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ εἰς πᾶσι ἄλλοις ἱεροῖς Ναοῖς, διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις διαμενόντων Ὁρθοδόξων Ρώσων, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῶν εἰδικῶς εἰς αὐτοὺς ἀναφερομένων διατάξεων τῶν ἐπομένων ἐδαφίων (ἄρθρ. 72 παρ. 1 Α.Ν. 2200) 40).

2. Τὴν ἐξ ἰδιωτῶν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκάστου τῶν ἐν λόγῳ ἱερῶν Ναῶν, ὡς καὶ τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν Διάκονον αὐτοῦ διορίζει ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς, ἀσχέτως προσόντων, καθορίζων ἅμα ἐν τῷ διοριστηρίῳ ἐγγράφῳ καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, τοῦ μὲν ἐφημερίου μέχρι δραχμῶν 6.000 μηνιαίως, τοῦ δὲ Διακόνου μέχρι δραχμῶν 2.500, πληρωτέων διὰ τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. εἰς ἄραρον τοῦ Δημοσίου, ἀναγραφομένων τῶν ἐκάστοτε πιστώσεων εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ καταλλομένων εἰς τὸν Ο.Δ.Δ.Ε.Π. διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

Τὸ προσωπικὸν τῶν Ναῶν τούτων ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ TAKE ἢ τὸν Ἐνιαῖον Ἐκκλησιαστικὸν Ἀσφαλιστικὸν Ὄργανισμόν (ἄρθρ. 72 παρ. 1 ἐδ. 3 Α. Ν. 2200) 1940).

Ἄρθρον 61.

Ὁ Ἀναγκ. Νόμος 536)1945 (ΦΕΚ 226—Α) «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος, περὶ τρόπου πληρωμῆς αὐτῶν καὶ περὶ καλύψεως τῆς σχετικῆς δαπάνης», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων καὶ τοῦ παρόντος, ἐξακολουθεῖ ἰσχύον.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 536) 1945 ἐπιβληθεῖσα ὑπὲρ τοῦ χρηματικοῦ λογαριασμοῦ πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος εἰσφορά προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων διεπομένων Ναῶν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως εἰσπράξεων τῶν καθορίζεται εἰς 100)ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 62.

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ Ἐφημερίου τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἑπτανήσου, τὰ ζητήματα δὲ, τὰ ὅποια ἤθελον τυχόν ἀνακύψει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του, δύνανται νὰ ρυθμίζωνται δι' ἀποφάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 63.

1. Τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συνεστημένα Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενα μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων.

2. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια μέχρι συγκροτήσεως τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως ὑποκαθιστῶσι ταύτην εἰς τὰς ἀρμοδιότητάς της, ἐκτὸς τῆς ἐν ἐδαφίῳ α' τῆς παραγράφου ἢ τοῦ ἄρθρου 12 ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1969.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

- † Ὁ Ἀθηνῶν ἹΕΡΩΝΤΜΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἀντιπρόεδρος
- † Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ
- † Ὁ Ἰωαννίνων ΣΕΡΑΦΕΙΜ
- † Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Προβέλης ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
- † Ὁ Κίτρους ΒΑΡΝΑΒΑΣ
- † Ὁ Ξάνθης ΑΝΤΩΝΙΟΣ
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- † Ὁ Κασσανδρείας ΣΤΡΕΣΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἔτησια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι :

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ...	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλε- πομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδοπιῶν Ἀσφαλι- στικῶν Ἐταιρειῶν.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιοριστικῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- τεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλοσφαιριστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλοσφαιριστικῶν Ταμείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγή- σεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλοσφαιριστι- κῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλοσφαιριστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλοσφαιριστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλοσφαιριστικῶν Ταμείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-Γ.ΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Τ.
Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ